

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0019/2014

15.10.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej
– realizacja priorytetów na rok 2014
(2014/2059(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Philippe De Backer

Sprawozdawcy komisji opiniodawczych (*):
Nils Torvalds, Komisja Budżetowa;
Sergio Gutiérrez Prieto, Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

(*) Zaangażowane komisje – art. 54 Regulaminu

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ(*)	30
OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH(*)	35
OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOSĆCI	49
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	53
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	58

(*) Zaangażowana komisja – art. 54 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – realizacja priorytetów na rok 2014 (2014/2059(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 136,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 3,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych¹,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich²,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro³,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁴,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania⁵,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro⁶,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie planu działania zakładającego poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania (COM(2012)0722),

---

¹ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

² Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

³ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

⁴ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

⁵ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁶ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2013 r. dotyczącą roli i działania trojki¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie poprawy dostępu MŚP do finansowania²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem w ramach europejskiego semestru 2014³,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro⁴,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej⁵,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. w sprawie zaleceń dla poszczególnych krajów na 2014 r. (COM(2014)0400),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r.⁶,
- uwzględniając debatę z przedstawicielami parlamentów narodowych na temat realizacji priorytetów europejskiego semestru na 2014 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany „Wytyczne w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należytym zarządzaniem gospodarczym zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1301/2013”, COM(2014)0494 final, 30.07.2014,

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0240.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0036.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0130.

⁴ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.

⁵ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0129.

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 14 września 2011 r.¹ i z dnia 16 stycznia 2014 r.² w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem w ramach europejskiego semestru 2014³,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 13 listopada 2013 r. zatytułowane „Jednolity rynek na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: analiza poczynionych postępów i utrzymujących się przeszkód w państwach członkowskich – wkład do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2014 r.” (COM(2013)0785),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. zatytułowany „Europejski semestr w 2014 r.: zalecenia dla poszczególnych krajów – pobudzanie wzrostu gospodarczego” (COM(2014)0400),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0019/2014),
- A. mając na uwadze, że stabilność budżetowa i inteligentna zgodność z unijnymi ramami nadzoru budżetowego i makroekonomicznego ma zasadnicze znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej (UGW);
  - B. mając na uwadze, że w celu stworzenia rzeczywistej UGW potrzebna jest wzmocniona koordynacja polityki makroekonomicznej i budżetowej państw członkowskich, a także kompleksowa polityka dla strefy euro prowadzona przez Komisję;
  - C. mając na uwadze, że europejski semestr odgrywa zasadniczą rolę w koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej w państwach członkowskich;
  - D. mając na uwadze, że rosnące ogólne bezrobocie, a w szczególności bezrobocie młodzieży, nadal stanowi główne zagrożenie dla gospodarczej i społecznej stabilności i konwergencji w UE;
  - E. mając na uwadze, że do bezrobocia młodzieży należy podejść w sposób proaktywny, jednocześnie wzmacniając i rozszerzając obecne ramy współpracy pomiędzy właściwymi dla tej dziedziny władzami krajowymi;
  - F. mając na uwadze, że w związku z uporczywie wysokimi poziomami zadłużenia i bezrobocia, słabym wzrostem nominalnego PKB i inflacją znacznie poniżej poziomu docelowego oraz wysokim odsetkiem osób zagrożonych ubóstwem, a także wyzwaniem, jakim są starzenie się społeczeństwa i wspieranie tworzenia miejsc pracy, szczególnie przeznaczonych dla młodych ludzi, konsolidacja budżetowa musi być

¹ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 101.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0043.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0130.

kontynuowana w sprzyjający wzrostowi i zróżnicowany sposób;

- G. mając na uwadze, że charakter europejskiego semestru zobowiązuje do solidarności gospodarczej między państwami członkowskimi oraz mając na uwadze, że spoczywa na nich odpowiedzialność proporcjonalna do ich wkładu w ogólne wyniki gospodarcze Unii;
- H. mając na uwadze, że w marcu Rada Europejska ustanowiła priorytety tegorocznego europejskiego semestru, a w czerwcu je potwierdziła; mając na uwadze nacisk na politykę, która przyczynia się do zwiększenia konkurencyjności, wspiera tworzenie miejsc pracy i pomaga zwalczać bezrobocie, a także na działania w następstwie reform służących poprawie finansowania gospodarki oraz funkcjonowania rynków pracy;
- I. mając na uwadze, że strategia „Europa 2020” jest jednym z elementów reakcji UE na światowy kryzys gospodarczy i przyszłe wyzwania, a także mając na uwadze, że Komisja przyznała, iż większość z celów tej strategii nie zostanie zrealizowanych;
- J. mając na uwadze, że światowy kryzys finansowy oraz kryzys bankowy i kryzys zadłużeniowy w UE znacząco utrudniły dostęp małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) do zasobów finansowych;
- K. mając na uwadze, że Parlament Europejski wielokrotnie domagał się wzmocnienia ram zarządzania;
- L. mając na uwadze, że jednolity rynek, w szczególności w zakresie usług, nie jest w pełni operacyjny;
- M. mając na uwadze, że po sześciu latach kryzysu gospodarczego i ujemnych stóp wzrostu powoli następuje ożywienie gospodarcze i według przewidywań do 2015 r. obejmie ono wszystkie państwa członkowskie; mając na uwadze, że według prognoz Komisji ożywienie gospodarcze jest nadal niestabilne i należy kontynuować reformy, aby zapewnić obywatelom zatrudnienie i zaspokoić ich żądania społeczne oraz przywrócić produktywność i konkurencyjność; mając na uwadze, że Komisja dostrzega, iż sytuacja społeczna w wielu częściach UE jest krytyczna, bezrobocie osiągnęło bezprecedensową wysokość, a różnice między regionami i państwami członkowskimi pogłębiają się; mając na uwadze, że środki potrzebne, aby zaradzić tej sytuacji w zatrudnieniu i sytuacji społecznej sprzyjałyby konkurencyjności i perspektywom wzrostu;
- N. mając na uwadze, że mimo niewielkiego spadku stopa bezrobocia i stopa bezrobocia młodzieży w UE są nadal niezwykle niepokojące (25,005 mln bezrobotnych w UE-28 w czerwcu 2014 r. i 5,06 mln bezrobotnych młodych ludzi w UE-28 w lipcu 2014 r.); mając ponadto na uwadze, że różnice między państwami członkowskimi pod względem ogólnej stopy bezrobocia i stopy bezrobocia młodzieży (bezrobocie wynoszące 5% w Austrii w porównaniu z 27,3% w Grecji; bezrobocie młodzieży na poziomie 9,3% w Austrii w porównaniu z 53,8% w Hiszpanii) stanowią poważne zagrożenie dla stabilności gospodarczej UE i dla europejskiej spójności społecznej;
- O. mając na uwadze, że Komisja wskazuje na rolę innowacji, badań i rozwoju w generowaniu wartości dodanej oraz na fakt, że szczególnie w sektorach opartych na

wiedzy występują coraz większe rozbieżności między umiejętnościami zawodowymi a potrzebami rynku;

- P. mając na uwadze, że rozdrobnienie rynku pracy stanowi obecnie jedną z głównych przyczyn nierówności między państwami członkowskimi i między różnymi sektorami; mając na uwadze, że ujawnia się to w różnicach w dostępie do zatrudnienia (w tym dużych przeszkodach przy wejściu na rynek pracy) oraz warunkach pracy i poziomach wynagrodzeń, które w pewnych przypadkach są niewystarczające do zagwarantowania godziwych warunków życia, a także w rosnącej polaryzacji między pracą wymagającą wysokich kwalifikacji a pracą, w której wystarczają niskie kwalifikacje, co może być przeszkodą w mobilności na rynku pracy; mając na uwadze, że nadal potrzebne są reformy, aby zlikwidować taką fragmentację;
- Q. mając na uwadze, że ustalanie płacy minimalnej leży w gestii państw członkowskich;
- R. mając na uwadze, że przepisy UE dotyczące warunków pracy, dyskryminacji oraz zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy dają pracownikom ochronę przed wyzyskiem i dyskryminacją oraz ułatwiają wchodzenie grup takich jak kobiety i niepełnosprawni na rynek pracy; mając na uwadze, że koszty wypadków przy pracy i chorób zawodowych szacuje się na 2,6% do 3,8% PKB, a za każde euro wydane na wdrażanie norm zdrowia i bezpieczeństwa przedsiębiorstwa otrzymują zwrot w wysokości około 2,2 EUR;
- S. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i finansowy uwypuklił niestabilność finansów publicznych w niektórych państwach członkowskich;
- T. mając na uwadze, że aby przezwyciężyć kryzys, niektóre państwa członkowskie dokonały znacznych cięć w wydatkach publicznych w tym samym czasie, gdy wzrosło zapotrzebowanie na ochronę socjalną w związku ze wzrostem poziomu bezrobocia; mając na uwadze, że krajowe budżety na ochronę socjalną stały się jeszcze bardziej napięte w wyniku zmniejszenia składek na skutek redukcji zatrudnienia na szeroką skalę lub obniżenia płac, co z kolei realnie zagraża europejskiemu modelowi społecznemu;
- U. mając na uwadze, że Komisja uznała, iż polityka oszczędnościowa, prowadzona z powodu kryzysu i sytuacji, w jakiej znalazły się niektóre gospodarki UE, miała negatywny wpływ na wzrost gospodarczy i aspekty społeczne, jak zostało stwierdzone w komunikacie Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. (COM(2014)0400): „Zmiany sytuacji społeczno-gospodarczej wynikające z kryzysu i środków politycznych mają wpływ na poziom nierówności. Strukturalny charakter niektórych form bezrobocia, ograniczenia dostępu do systemu edukacji i opieki zdrowotnej, niektóre reformy związane z korzyściami podatkowymi – to wszystko może w sposób nieproporcjonalny obciążać tę część społeczeństwa, która znajduje się w bardziej niekorzystnej sytuacji.”;
- V. mając na uwadze, że art. 9 TFUE stanowi, iż „przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wyłączenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego” oraz mając na uwadze, że ważne jest wdrożenie tej horyzontalnej klauzuli

we wszystkich obszarach polityki w stopniu pozwalającym na osiągnięcie celów art. 3 TUE; mając na uwadze, że art. 174 TFUE stanowi, że: „w celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Unii, rozwija ona i prowadzi działania służące wzmocnieniu jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. [...] szczególną uwagę poświęca się obszarom wiejskim, obszarom podlegającym przemianom przemysłowym i regionom, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, takim jak najbardziej na północ wysunięte regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie”;

- W. mając na uwadze, że zaledwie 7,5 mln osób – 3,1% siły roboczej w UE – jest obecnie zatrudnionych w innym państwie członkowskim oraz mając na uwadze, że ludzie młodzi są grupą najbardziej skłonną do mobilności,
- X. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu MŚP i mikroprzedsiębiorstwa zmagają się ze skrajnie wysokimi kosztami dostępu do finansowania i trudnościami w jego uzyskaniu, co osłabia ich potencjał wzrostu i tworzenia miejsc pracy; mając na uwadze, że w związku z tym Komisja i państwa członkowskie muszą wspierać rozwój MŚP w celu promowania inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu oraz dobrego jakościowo zatrudnienia w UE zgodnie z celami strategii „Europa 2020”;
1. zwraca uwagę na analizę stwierdzającą, że w ubiegłych dwu latach odnotowano zachęcające oznaki ożywienia gospodarczego w UE i wyraża zaniepokojenie z powodu spowolnienia trwającego od pierwszego kwartału 2014 r. w sytuacji, gdy stopy procentowe są bliskie zeru oraz powszechna jest bardzo niska inflacja; ponownie stwierdza jednak, że ożywienie to jest bardzo niestabilne i nierówne, i trzeba je podtrzymywać, aby w perspektywie średnioterminowej osiągnąć większy wzrost i większe zatrudnienie;
  2. podkreśla, że pilnie potrzebny jest ambitny plan pobudzenia inwestycji w całej UE, aby przywrócić i utrzymać ożywienie gospodarcze; zwraca się do Komisji o niezwłoczne uruchomienie europejskiego programu inwestycji o wartości 300 mld EUR zaproponowanego przez Jean-Claude’a Junckera, aby wspomóc krótkoterminowe ożywienie europejskiego wzrostu gospodarczego;
  3. stwierdza, że najważniejsze cele polityki gospodarczej to przywrócenie konkurencyjności państw członkowskich oraz zmniejszenie bezrobocia w Europie;
  4. podkreśla, że należy pilnie zająć się wyzwaniami stawianymi przez obecną sytuację ekonomiczną, charakteryzującą się spowolnionym wzrostem PKB – stabilnym w strefie euro i rosnącym w tempie 0,2% w UE-28 w drugim kwartale 2014 r., niezwykle niską inflacją, która spadła do 0,3% w sierpniu 2014 r., najniższego poziomu od listopada 2009 r. oraz niedopuszczalnie wysokim bezrobociem – 11,5% w strefie euro oraz 10,2% w UE-28 w lipcu 2014 r.;
  5. po raz kolejny wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych zaleceń dla państw członkowskich i dla całej UE, również dla tych państw, które są objęte programami dostosowań gospodarczych, tak aby nie dotyczyły one wyłącznie konsolidacji budżetowej, lecz również reform strukturalnych, które doprowadzą do rzeczywistego,

trwałego i społecznie zrównoważonego wzrostu, zatrudnienia, lepszej konkurencyjności i większej konwergencji;

6. odnotowuje daleko idące reformy strukturalne wprowadzane przez państwa członkowskie w ramach programów dostosowań makroekonomicznych; za godny ubolewania uznaje brak ambicji niektórych państw członkowskich w pozostałej części strefy euro, jeśli chodzi o modernizację ich gospodarek, co jest jednym z powodów słabych perspektyw zrównoważonego wzrostu w perspektywie średnio- i długoterminowej;
7. ubolewa nad faktem, że strefie euro i UE grozi jeszcze większe opóźnienie w stosunku do innych regionów pod względem perspektyw gospodarczych i możliwości, co sprawi, że UE stanie się mniej atrakcyjna dla inwestycji pochodzących z UE i spoza niej;
8. podkreśla, że nie uda się znaleźć sposobu na kryzys finansowy, zadłużeniowy i kryzys konkurencyjności za pomocą jedynie liberalnej polityki pieniężnej; podkreśla zatem znaczenie kontynuowania procesu dogłębnych, zrównoważonych i trwałych pod względem społecznym reform strukturalnych, aby osiągnąć wzrost gospodarczy i większe zatrudnienie; powtarza w związku z tym, że UE nie może konkurować tylko pod względem kosztów, lecz musi znacznie zwiększyć inwestycje w badania i rozwój, rozwój przemysłu, edukację i umiejętności oraz efektywne gospodarowanie zasobami, zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim; przypomina, że celem reform strukturalnych i zmniejszenia poziomu długu publicznego i prywatnego powinno być właśnie umożliwienie skoncentrowania się na polityce sprzyjającej wzrostowi, a docelowo stworzenie miejsc pracy i walka z ubóstwem; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystywania na większą skalę potencjału banków rozwoju, aby ożywić gospodarkę w Unii Europejskiej;
9. przypomina, że priorytety i cele strategii „Europa 2020”, takie jak walka z ubóstwem i wyłączeniem społecznym, pozostają aktualne i powinny zostać wdrożone;
10. ponownie podkreśla, że nadmierne zadłużenie szeregu państw członkowskich strefy euro nie tylko stanowi przeszkodę dla wzrostu gospodarczego, ale również obciąża ogromnym ciężarem przyszłe pokolenia; wciąż wyraża zaniepokojenie z powodu braku postępów w ograniczaniu nadmiernego poziomu zadłużenia sektora prywatnego;
11. powtarza zatem, że państwa członkowskie, kształtując politykę i planując reformy gospodarcze, powinny zwracać szczególną uwagę na ich wpływ na to i na przyszłe pokolenia, w tym na ich potrzeby w zakresie godziwych warunków życia i możliwości zatrudnienia; nie wolno narażać na niebezpieczeństwo przyszłości naszych społeczeństw przez obecną niezdolność do podejmowania decyzji i błędy polityczne;
12. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się Jean-Claude'a Junckera, ogłoszone w jego wytycznych politycznych dla nowej Komisji Europejskiej, do zwiększenia europejskich inwestycji o 300 mld EUR;
13. podkreśla fakt, że UGW wciąż jest daleka od urzeczywistnienia i przypomina Komisji o jej obowiązkach i zobowiązaniach do uwzględniania zakłóceń równowagi makroekonomicznej w UE, a w szczególności w strefie euro, w celu zwiększania

koordynacji gospodarczej i budżetowej oraz poprawy konkurencyjności w UE; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się nowo wybranego przewodniczącego Komisji do dotrzymania słowa w sprawie planu działań określonego w sprawozdaniu z dnia 5 grudnia 2012 r. zatytułowanym „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”;

14. po raz kolejny wzywa Komisję do bezzwłocznego przedstawienia wniosków dotyczących urzeczywistnienia UGW zgodnie ze wszystkimi wytycznymi określonymi w planie działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej UGW; zwraca uwagę, że urzeczywistnienie UGW powinno opierać się na metodzie wspólnotowej; ponownie wzywa do przyjęcia w drodze zwykłej procedury ustawodawczej aktu prawnego w sprawie „wytycznych dotyczących konwergencji”, przewidującego bardzo ograniczoną liczbę celów odnoszących się do najpilniejszych reform, do realizacji w ustalonym okresie, a także ponownie domaga się od państw członkowskich dopilnowania, aby krajowe programy reform były ustalane na podstawie wspomnianych wyżej wytycznych dotyczących konwergencji i weryfikowane przez Komisję; nawołuje państwa członkowskie do zobowiązania się do pełnego wdrożenia krajowych programów reform; proponuje, by na tej podstawie państwa członkowskie mogły zawierać partnerstwa na rzecz konwergencji z instytucjami UE, oferujące możliwość finansowania reform na określonych warunkach; powtarza, że taka ściślejsza współpraca gospodarcza powinna iść w parze z mechanizmem finansowym opartym na zachętach; jest zdania, że wszelkie dodatkowe środki finansowe lub instrumenty, takie jak mechanizm solidarności, muszą stanowić integralną część budżetu UE, niepodlegającą jednak uzgodnionej puli środków finansowych określonej w wieloletnich ramach finansowych (WRF);
15. w związku z tym wzywa przyszłą Komisję, aby przedłożyła wniosek w sprawie jednolitej reprezentacji zewnętrznej strefy euro zgodnie z art. 138 TFUE z myślą o stworzeniu sprawnie funkcjonującej strefy euro prezentującej wspólne stanowisko w sprawach wchodzących w zakres kompetencji takiej reprezentacji; przypomina, że nowy przewodniczący Komisji – w wypowiedzi poprzedzającej jego wybór przez Parlament Europejski we wtorek 15 lipca 2014 r. – zobowiązał się, że „UGW oraz strefa euro będą reprezentowane przez jedną osobę, jedno miejsce i jeden głos w instytucjach Bretton Woods”;
16. w związku z tym wzywa przyszłą Komisję, aby przedłożyła między innymi wniosek w sprawie jednolitej reprezentacji zewnętrznej strefy euro zgodnie z art. 138 TFUE oraz aby złożyła zalecone w dwupaku i w planie działania „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” sprawozdanie w sprawie oferowanych przez istniejące unijne ramy budżetowe możliwości znalezienia równowagi między potrzebami w zakresie inwestycji publicznych a celami w zakresie dyscypliny budżetowej;
17. wzywa Komisję do wzmocnienia procesu europejskiego semestru między innymi w wyniku zadbania o przydział wystarczającego czasu i wystarczających zasobów na opracowanie i prowadzenie działań w następstwie zaleceń, dzięki czemu zalecenia te nabiorą możliwie największego znaczenia dla kształtowania polityki gospodarczej na szczeblu unijnym i krajowym; wzywa Komisję do przedłożenia wniosków na temat sposobu, w jaki zalecenia europejskiego semestru mogą zyskać większą moc wiążącą;

- podkreśla znaczenie wczesnego i jak najdalej idącego angażowania Parlamentu Europejskiego, aby – w związku z jego rosnącym znaczeniem i wiążącym charakterem – w procesie kształtowania opinii politycznych nie powstała luka legitymacyjna;
18. uważa, że należy zwiększyć odpowiedzialność parlamentów narodowych za zalecenia dla poszczególnych krajów; wzywa Komisję, aby zapewniła możliwość przedstawienia parlamentom narodowym zaleceń dla poszczególnych krajów przed ich przyjęciem przez Radę;
  19. odnotowuje przygotowany przez Komisję pakiet zaleceń dla poszczególnych krajów na rok 2014; zwraca uwagę na ocenę Komisji, według której osiągnięto pewne postępy w utrwalaniu konsolidacji budżetowej i w reformach strukturalnych, szczególnie w modernizacji rynków pracy oraz systemów emerytalnych i systemów opieki zdrowotnej;
  20. zauważa w związku z tym, że Rada Europejska zatwierdziła zalecenia dla poszczególnych krajów i zalecenia Rady, zwłaszcza szczególne zalecenia dotyczące strefy euro;
  21. wskazuje, że warunkiem koniecznym powodzenia programów pomocy finansowej jest połączenie solidarności i warunkowości, silnego poczucia odpowiedzialności i zobowiązania do przeprowadzenia reform; przypomina Komisji, aby całkowicie dostosowała zobowiązania prawne wynikające z dwupaku (rozporządzenie (UE) nr 472/2013) do bieżących programów dostosowawczych; nalega na Komisję i państwa członkowskie, by wprowadziły pomoc finansową i system trojki o charakterze ad hoc do usprawnionej struktury prawnej zgodnej z ramami zarządzania gospodarczego UE i prawem wspólnotowym, tym samym zapewniając demokratyczną rozliczalność; odnotowuje dokument Komisji przyjęty w następstwie sprawozdania PE w sprawie trojki; wzywa Komisję do uwzględnienia wniosków ze sprawozdań Parlamentu Europejskiego w sprawie trojki,
  22. popiera cel polegający na akcentowaniu polityki przyczyniającej się do zwiększenia konkurencyjności, wspierania inwestycji i tworzenia miejsc pracy, zwalczania bezrobocia oraz poprawy funkcjonowania rynku pracy, w szczególności w sektorach o znacznym potencjale wzrostu; uważa, że państwa członkowskie posiadają cenne informacje, którymi mogą się wymieniać w trakcie zwalczania bezrobocia młodzieży; podkreśla, że model kształcenia dualnego sprawdził się szczególnie w walce z bezrobociem młodzieży;
  23. podkreśla, że polityka spójności stanowi ważne ramy inwestycyjne służące ukierunkowaniu wydatków sprzyjających wzrostowi, w tym inwestycji w innowacje i badania oraz agendę cyfrową, wydatków na ułatwienie MŚP dostępu do finansowania, inwestycji przeznaczonych na zrównoważenie środowiskowe, a przede wszystkim na transeuropejskie połączenia transportowe, a także na edukację i włączenie społeczne; zwraca uwagę, że wszystkie jej instrumenty (europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne) są obecnie uzależnione od przestrzegania procedur należytego zarządzania gospodarką;
  24. wzywa Komisję do wprowadzenia kompleksowego mechanizmu sprzyjającego

wymianie najlepszych praktyk między wszystkimi krajowymi podmiotami odpowiadającymi za kwestię bezrobocia młodzieży; ponownie zwraca uwagę na to, że choć nie można zastosować uniwersalnego rozwiązania, niektóre państwa członkowskie zajęły się problemem bezrobocia młodzieży w skuteczniejszy sposób niż inne;

25. podkreśla konieczność pełnego uwzględnienia strategii „Europa 2020” podczas realizacji europejskiego semestru; wzywa Komisję, aby także zarządzanie jednolitym rynkiem uznała za kluczowy priorytet, ponieważ w istotnym stopniu przyczynia się on do osiągnięcia celów europejskiego semestru, a mianowicie trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;
26. przypomina jednak, że osiągnięcia państw członkowskich w realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów są bardzo niewielkie; jest przekonany, że istnieje pewna niespójność między zobowiązaniem na szczeblu europejskim a wdrażaniem zaleceń na szczeblu krajowym przez poszczególne państwa członkowskie; podkreśla znaczenie „krajowej odpowiedzialności” odpowiednich rządów za zobowiązania podejmowane na szczeblu UE; zwraca uwagę, że zalecenia dla poszczególnych krajów powinny być formułowane w taki sposób, by dać państwom członkowskim polityczne pole manewru do opracowania działań i konkretnych reform niezbędnych do wykonania tych zaleceń;
27. wzywa zwłaszcza Komisję do zbadania możliwości opracowania ukierunkowanych na rezultaty wspólnych wartości referencyjnych służących do dokonywania pomiaru i porównywania reform strukturalnych w ramach wszelkich kolejnych wniosków mających na celu wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej w obrębie UGW;
28. jest zaniepokojony tym, że według Komisji jedynie 10% zaleceń dla poszczególnych krajów na 2013 r. zostało w pełni zrealizowane; zauważa ponadto, że w przypadku 45% zaleceń odnotowano ograniczone postępy lub brak postępów;
29. podkreśla fakt, że odpowiedni, demokratycznie rozliczalny system funkcjonowania europejskiego semestru oraz realizacja zaleceń dla poszczególnych krajów stanowią istotny warunek osiągnięcia w UGW konwergencji gospodarczej, która stanowi klucz do prawidłowego funkcjonowania UGW, gdyż umożliwia stabilność finansową i gospodarczą oraz wysoki poziom konkurencyjności gospodarki europejskiej sprzyjający wzrostowi i zatrudnieniu; oczekuje od rządów państw członkowskich aktywnej obrony i wdrażania na szczeblu krajowym decyzji dotyczących zaleceń dla poszczególnych krajów, przyjętych przez wszystkie państwa członkowskie w Radzie („odpowiedzialność krajowa”);
30. podkreśla fakt, że szereg zaleceń dla poszczególnych krajów opiera się na aktach prawnych UE, a brak działań na podstawie aktów prawnych UE może prowadzić do wszczęcia postępowania prawnego; przypomina państwom członkowskim o dotrzymywaniu zobowiązań prawnych na mocy przepisów UE; wyraża przekonanie, że Komisja w swojej interpretacji tabeli wyników powinna odpowiednio uwzględniać fakt, że strefa euro i państwa członkowskie w niej uczestniczące to gospodarki współzależne i otwarte;
31. wzywa Komisję, jako strażniczkę Traktatu, do korzystania w pełni ze wszystkich środków przewidzianych w prawie UE, aby wspierać ściślejszą koordynację polityki

gospodarczej oraz realizację zaleceń dla poszczególnych krajów, tak aby każde z państw członkowskich przyjęło w wymaganym terminie strategie gospodarcze i finansowe dostosowane do jego sytuacji;

32. zauważa rosnącą liczbę zaleceń dla poszczególnych krajów kierowanych do władz regionalnych; podkreśla konieczność wykorzystania w pełni nowych programów europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, szczególnie w przypadku, gdy będą one wykorzystywane jako środek wspomagający reformy strukturalne; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o właściwe ustalenie priorytetów w celu zwiększenia jakości wydatków;
33. zwraca się do Komisji, aby co kwartał składała właściwej komisji Parlamentu sprawozdanie na temat środków podjętych w celu zapewnienia postępów w realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów oraz na temat dotychczas osiągniętych postępów; zwraca się do państw członkowskich, aby wyjaśniły właściwej komisji Parlamentu powody nieprzestrzegania zaleceń dla poszczególnych krajów;
34. wzywa przewodniczącego Eurogrupy, aby skutecznie monitorował realizację zaleceń dla poszczególnych krajów przez państwa członkowskie strefy euro oraz złożył sprawozdanie z poczynionych postępów w ramach prowadzonej przez Eurogrupę oceny projektów planów budżetowych na rok 2015, które zainteresowane państwa członkowskie mają przedłożyć do połowy października 2014 r.;
35. apeluje do Komisji o zwracanie uwagi na aspekty płci w krajowych programach reform, takie jak wchodzenie kobiet na rynek pracy, eliminowanie różnic w wynagrodzeniach i świadczeniach emerytalnych kobiet i mężczyzn, poprawa usług opieki nad dziećmi oraz elastyczne rozwiązania w zakresie czasu pracy;
36. uważa, że w odniesieniu do nadchodzącego europejskiego semestru należy realizować długoterminową i wyważoną strategię konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi i inwestycjom w celu poprawy stabilności budżetowej; podkreśla jednak fakt, że specjalny nacisk należy położyć na reformy i strategie polityczne pobudzające wzrost, zwłaszcza w tych państwach członkowskich, które mają pod względem budżetowym pole manewru do inwestowania, aby wesprzeć wzrost i ułatwić przywrócenie równowagi w strefie euro; wskazuje, że w obowiązujących ramach prawnych istnieje możliwość zapewnienia państwom członkowskim pewnej elastyczności, pod warunkiem że zapoczątkowano reformy strukturalne, i zaleca korzystanie z tej elastyczności;
37. podkreśla, że stabilność budżetowa jest warunkiem wstępnym długoterminowego wzrostu;
38. uważa, że priorytetem państw członkowskich powinna być modernizacja ich gospodarek, systemów zabezpieczenia społecznego, systemów emerytalnych i opieki zdrowotnej, aby uniknąć nadmiernego obciążenia przyszłych pokoleń; wzywa państwa członkowskie, aby rozważyły wpływ ich reform na całą gospodarkę europejską;
39. uważa, że reformy strukturalne powinny być ukierunkowane zwłaszcza na poprawę zdolności rynków pracy do wchłaniania młodych ludzi oraz innych wykluczonych grup,

a także powinny móc zapewniać szanse starszym pracownikom; uważa, że system łączący kształcenie ze szkoleniem zawodowym stanowi szczególnie skuteczny instrument do osiągnięcia tego celu; uważa również, że reformy strukturalne powinny mieć na celu zapewnienie średnio- i długoterminowej stabilności oraz sprawiedliwości systemów zabezpieczenia społecznego, systemów opieki zdrowotnej i systemów emerytalnych, a także zmniejszenie uzależnienia energetycznego, aby zwiększyć konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw, przy czym bezwzględnym priorytetem jest tworzenie miejsc pracy;

40. wskazuje, że brak dobrze funkcjonującego wewnętrznego rynku pracy oraz zrównoważonego podejścia do imigracji powstrzymuje wzrost w UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia wspólnego rynku pracy sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz wspólnej nowoczesnej polityki imigracyjnej sprzyjającej włączeniu społecznemu; podkreśla, że sprawiedliwe i równe traktowanie pracowników stanowi zasadniczy czynnik tworzenia wewnętrznego rynku pracy;
41. zauważa, że polityka energetyczna i wzrost gospodarczy są ze sobą ściśle powiązane; w związku z tym apeluje o ambitną europejską politykę energetyczną, która dzięki poprawie bezpieczeństwa dostaw i innowacjom w sektorze energetycznym może zapewnić większą stabilność i wzrost w gospodarce;
42. zauważa, że nie przeprowadzono jeszcze żadnych poważnych badań nad zakresem wpływu zmian demograficznych na stałe spowolnienie wzrostu, jakiego od dwóch dziesięcioleci doświadczają państwa europejskie; podkreśla, że brak funkcjonującego wewnętrznego rynku pracy również ogranicza potencjał wzrostu Unii; zachęca Komisję i państwa członkowskie do stworzenia prawdziwego wspólnego rynku pracy i do sięgnięcia po wszystkie środki Unii w celu wprowadzenia wspólnej polityki imigracyjnej w duchu propozycji wysuniętych przez nowo wybranego przewodniczącego;
43. ponownie podkreśla apel do państw członkowskich o uproszczenie ich systemów podatkowych w celu przywrócenia sprzyjających warunków dla przedsiębiorstw we wszystkich bez wyjątku państwach członkowskich i ponawia apel o obniżenie opodatkowania pracy; wzywa Komisję do podjęcia – w oparciu o doświadczenia z realizacji odnośnego planu działania na rok 2012 – natychmiastowych działań i opracowania wszechstronnej strategii opartej na konkretnych środkach legislacyjnych w celu zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania; przypomina Komisji o propozycjach zawartych w niedawnym sprawozdaniu Parlamentu (sprawozdanie Klevy Kekuš) w sprawie uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania;
44. powtarza, że uzupełnieniem reform strukturalnych i ich wyrazem muszą być długoterminowe inwestycje w edukację, badania, innowacje, nowoczesną infrastrukturę i zrównoważoną energię, aby wspomóc transformację ekologiczną i cyfrową; podkreśla, że inwestycje w badania, innowacje, edukację i infrastrukturę są warunkiem wstępnym konkurencyjności, trwałego wzrostu i tworzenia miejsc pracy; podkreśla rolę, jaką musi odgrywać budżet Unii w tych podstawowych dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

45. podkreśla fakt, że z powodu poziomu długu publicznego, który już jest wysoki, niemożliwy jest znaczny wzrost wydatków, gdyż działania reformatorskie i konsolidacyjne mogłyby okazać się nadaremne; w związku z tym zaleca przeniesienie wydatków z sektorów nieproduktywnych do zorientowanych na przyszłość sektorów produktywnych; podkreśla, że należy korzystać z elastyczności, jaką charakteryzuje się pakt stabilności i wzrostu, ale wymaga przede wszystkim od państw członkowskich, aby zaproponowały wiarygodne reformy;
46. odnotowuje przemówienie prezesa EBC wygłoszone na corocznym sympozjum banków centralnych w Jackson Hole w dniu 22 sierpnia 2014 r.; wzywa decydentów, aby wyciągnęli właściwe wnioski w odniesieniu do polityki monetarnej, budżetowej i reform strukturalnych w celu osiągnięcia wzrostu i tworzenia miejsc pracy; przypomina wyważone uwagi stwierdzające, że „żadna akomodacja budżetowa lub monetarna – w jakimkolwiek wymiarze – nie może jednak zastąpić niezbędnych reform strukturalnych w strefie euro” i dalej, że „spójna strategia mająca na celu zmniejszenie bezrobocia musi obejmować politykę w zakresie zarówno popytu, jak i podaży na szczeblu strefy euro i na szczeblach krajowych. I tylko wtedy, gdy ta strategia będzie rzeczywiście spójna, może odnieść sukces”;
47. uważa, że jednym z największych ograniczeń gospodarki UE jest niski poziom ogólnych inwestycji prywatnych oraz brak efektu mnożnikowego wynikającego z inwestycji publicznych na obecnym poziomie; zwraca się do Komisji, aby zbadała powody niskiego poziomu inwestycji prywatnych w UE; podkreśla potrzebę reformy procedury likwidacyjnej i procedury upadłościowej, aby poradzić sobie z nawisem długu w państwach peryferyjnych strefy euro;
48. podkreśla fakt, że inwestycje są ważne, gdyż oddziałują na podaż i popyt w gospodarce, tworząc miejsca pracy, generując dochody gospodarstw domowych, zwiększając przychody podatkowe, wspierając działania konsolidacyjne rządów i pobudzając wzrost; ponownie przypomina o potrzebie przyjęcia strategii sprzyjających inwestorom, ograniczania biurokracji i obciążeń administracyjnych; wzywa nową Komisję Europejską do zwiększenia europejskich inwestycji o 300 mld EUR zgodnie z zapowiedzią Jean-Claude'a Junckera w wytycznych politycznych;
49. wzywa Komisję, aby w końcu dotrzymała zobowiązania do ukończenia tworzenia jednolitego rynku, zwłaszcza jeśli chodzi o usługi; nalega na państwa członkowskie, aby dotrzymały zobowiązań dotyczących strategii „Europa 2020”, zwłaszcza w odniesieniu do badań i rozwoju, efektywnego gospodarowania zasobami, innowacji, zatrudnienia, edukacji, ubóstwa, energii ze źródeł odnawialnych i ograniczenia emisji; w związku z tym wzywa Komisję, aby zdecydowanie korzystając z jej wszystkich uprawnień, przyspieszyła działania mające na celu zapewnienie właściwego wdrożenia i egzekwowania prawa UE w państwach członkowskich;
50. wyraża zaniepokojenie protekcyjnymi tendencjami w niektórych państwach członkowskich, zwłaszcza w odniesieniu do swobody przemieszczania się osób; wskazuje, że Traktat gwarantuje swobodny przepływ osób, usług i kapitału oraz przypomina, że obowiązkiem Komisji jest gwarantowanie i egzekwowanie tych swobód;

51. podkreśla, że brak dostępu, szczególnie MŚP, do finansowania stanowi ogromną barierę wzrostu w UE; wzywa zatem Komisję do nadania priorytetowego znaczenia pracom nad alternatywnymi źródłami finansowania dla MŚP, z uwzględnieniem zaleceń Parlamentu Europejskiego zawartych w rezolucji z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie poprawy dostępu MŚP do finansowania (2012/2134(INI)), zwłaszcza za pośrednictwem funduszy strukturalnych, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego i publicznych banków rozwoju; podkreśla konieczność usunięcia jeszcze liczniejszych przeszkód biurokratycznych, przed jakimi stają małe i średnie przedsiębiorstwa oraz surowszego stosowania w przyszłości w europejskim prawodawstwie zasady proporcjonalności;
52. uważa, że należy w trybie pilnym zaplanować reformy dla wszystkich tych państw, w których trudności z tworzeniem przedsiębiorstw hamują potencjał wzrostu i tworzenie miejsc pracy;
53. wzywa Komisję, aby w trybie pilnym zaproponowała środki służące urzeczywistnieniu wewnętrznego rynku kapitałowego z myślą o poprawie przydziału kapitału przedsiębiorstwom w celu ożywienia gospodarki realnej; uważa, że potrzebne są dodatkowe rozwiązania zarówno dla dużych, jak i dla małych i średnich przedsiębiorstw, inne niż finansowanie przez banki, zwłaszcza w wyniku poprawy warunków finansowania przez rynki kapitałowe i za pośrednictwem innych prywatnych źródeł, takich jak fundusze typu venture, fundusze społecznościowe lub fundusze equity; apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na rolę kosztu kapitału potrzebnego do założenia i prowadzenia przedsiębiorstw w państwach członkowskich oraz o odpowiednie uaktualnienie tablicy wyników;
54. podkreśla najwyższe znaczenie ustanowienia przepisów w zakresie inwestycji długoterminowych;
55. podkreśla znaczenie, jakie ma przyspieszenie i ukończenie tworzenia unii bankowej; stwierdza, że ustanowienie trzech filarów unii bankowej oraz wdrożenie nowych przepisów dotyczących instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń mogą przyczynić się do przywrócenia odporności europejskiego sektora finansowego; uważa, że urzeczywistnienie unii bankowej musi nastąpić w drodze unii ubezpieczeń i rynków; powtarza, że koszty upadku instytucji bankowych powinien ponosić sam sektor bankowy;
56. podkreśla fakt, że solidny, stabilny, odpowiednio zróżnicowany i przejrzysty system finansowy ma zasadnicze znaczenie dla przyszłego wzrostu;
57. podkreśla, że europejski semestr nie może w żaden sposób zaszkodzić uprawnieniom Parlamentu Europejskiego ani uprawnieniom parlamentów narodowych i regionalnych; podkreśla, że powinien istnieć wyraźny podział pomiędzy kompetencjami na szczeblu UE i szczeblu krajowym oraz że to przed Parlamentem Europejskim odpowiadają inne podmioty na szczeblu Unii, natomiast na szczeblu państw członkowskich podmioty odpowiadają przed parlamentami narodowymi; podkreśla znaczenie, jakie dla zwiększenia legitymacji demokratycznej ma formalne, właściwe i jak najdalej idące angażowanie Parlamentu Europejskiego na wczesnym etapie;

58. podkreśla potrzebę wzmocnienia demokratycznej rozliczalności przed Parlamentem Europejskim i parlamentami narodowymi z podstawowych elementów funkcjonowania strefy euro, takich jak Europejski Mechanizm Stabilności, decyzje Eurogrupy, a także monitorowanie i ocena programów pomocy finansowej; zwraca się do Komisji o dokonanie wewnętrznej oceny ex post wydanych przez nią zaleceń i jej uczestnictwa w trojce oraz o opublikowanie wyników tej oceny;

Udział poszczególnych sektorów w europejskim semestrze w 2014 r.

59. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Komisję, że konsolidacja budżetowa musi przebiegać w sprzyjający wzrostowi i zróżnicowany sposób, który pozwoli państwom członkowskim nie tylko na inwestycje we wzrost i tworzenie miejsc pracy, lecz także na poradzenie sobie z wysokim zadłużeniem, bezrobociem i wyzwaniem stawianym przez starzenie się społeczeństwa;
60. zwraca uwagę na potencjał w zakresie zatrudnienia, jaki niesie zielona gospodarka, w której według szacunków Komisji mogłoby do roku 2020 powstać pięć milionów miejsc pracy w samych sektorach związanych z efektywnością energetyczną i odnawialnymi źródłami energii, pod warunkiem że wdrożona zostanie ambitna polityka klimatyczna i energetyczna; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wystarczającego poziomu inwestycji w te sektory i przewidywania potrzeb w zakresie przyszłych umiejętności pracowników; wzywa Komisję, aby w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. uwzględniła jako kwestię priorytetową wykorzystanie potencjału tworzenia miejsc pracy w zielonej gospodarce;
61. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja bierze pod uwagę rozbieżności między państwami członkowskimi widoczne w krajowych programach reform, jednak wzywa Komisję i państwa członkowskie do poświęcenia szczególnej uwagi regionom, w których występują trwałe utrudnienia naturalne lub demograficzne, w szczególności przy ustalaniu rozdziału funduszy;
62. podkreśla, że polityka społeczna i polityka zatrudnienia nie powinny być rozpatrywane jedynie z punktu widzenia kosztów, lecz należy również zwrócić uwagę na reformy strukturalne rynku pracy oraz korzyści długoterminowe, tak aby utrzymać inwestycje w społeczeństwo i obywateli w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020” oraz ochrony przyszłości i stabilności państw członkowskich i UE jako całości;
63. podkreśla, że choć płace są ważnym czynnikiem zmiennym w rozwiązywaniu kwestii braku równowagi makroekonomicznej w strefie euro, nie są one jedynie narzędziem dostosowań gospodarczych, lecz przede wszystkim dochodem, z którego muszą utrzymać się pracownicy; apeluje do Komisji, aby zadbała o to, żeby zalecenia dotyczące płac nie spowodowały zwiększenia ubóstwa pracujących czy nierówności płac w państwach członkowskich, ani nie zaszkodziły grupom o niskich dochodach;
64. wyraża głębokie zaniepokojenie tym, że UE jest daleka od osiągnięcia celów w zakresie zatrudnienia i celów społecznych wyznaczonych w strategii „Europa 2020” oraz tym, że nie został spełniony zwłaszcza cel ograniczania ubóstwa, biorąc pod uwagę, że liczba osób żyjących w ubóstwie zamiast zmaleć, w latach 2010–2012 wzrosła o 10 milionów; wzywa nową Komisję, aby przyjęła spójne podejście i zwróciła się do państw

członkowskich o niezwłoczne przedłożenie sprawozdań z krajowych postępów w realizacji strategii „Europa 2020”; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia w ich krajowych programach reform starannie zdefiniowanych strategii krajowych, które pozwolą poczynić postępy w realizacji strategii „Europa 2020”, zwłaszcza jeśli chodzi o ograniczanie ubóstwa;

65. z zadowoleniem przyjmuje zastosowanie przez Komisję nowej tablicy wyników zawierającej wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne na potrzeby tegorocznych zaleceń dla poszczególnych krajów, w szczególności odniesienia do ogólnej stopy bezrobocia i stopy bezrobocia młodzieży oraz poziomów NEET; zauważa, że wskaźniki te mają charakter czysto analityczny; apeluje o uwzględnienie w tablicy wyników dodatkowych wskaźników, takich jak jakość pracy, poziomy ubóstwa dzieci, dostęp do opieki zdrowotnej oraz bezdomność; postuluje, aby wskaźniki te miały rzeczywisty wpływ na cały proces europejskiego semestru;
66. wzywa Komisję i Radę do dalszej poprawy wskaźników stosowanych do monitorowania wymiaru społecznego, środowiskowego i innowacyjnego strategii „Europa 2020” w ramach europejskiego semestru; wzywa Komisję do kontynuacji debaty dotyczącej liczby wskaźników społecznych i wskaźników zatrudnienia i ich rozwoju, zważywszy na to, że gospodarcze i społeczne aspekty UE to dwie strony medalu, i zarówno jedne, jak i drugie odgrywają kluczową rolę w rozwoju UE;
67. ponawia apel o spotkania ministrów zatrudnienia i spraw społecznych państw Eurogrupy przed szczytami państw strefy euro, ilekroć jest to konieczne, co pozwoli dopilnować, aby kwestie społeczne i dotyczące zatrudnienia były pełniej ujmowane w dyskusjach i decyzjach władz strefy euro oraz wniesie wkład w posiedzenia szefów państw lub rządów strefy euro; wierzy w znaczenie wspólnych posiedzeń Rad EPSCO i ECOFIN służących wypracowaniu w razie konieczności wspólnego stanowiska;
68. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Komisję, że wpływ środków konsolidacji budżetowej – przedsięwziętych, aby zapewnić nie tylko stabilność gospodarek niektórych państw członkowskich, lecz również stabilność całej unijnej gospodarki – na zatrudnienie i sytuację społeczną w UE był poważny i daleko idący; apeluje o zwiększenie wysiłków w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie zatrudnienia i kwestii społecznych zapisanych w traktatach i Karcie praw podstawowych UE; wzywa Agencję Praw Podstawowych UE do przeprowadzenia dokładnej oceny wpływu tych środków na prawa podstawowe oraz do wydania zaleceń w przypadku naruszenia karty;
69. z zadowoleniem przyjmuje zamiar włoskiej prezydencji – określony w konkluzjach z posiedzenia nadzwyczajnego Rady Europejskiej w dniu 30 sierpnia 2014 r. – zorganizowania konferencji na szczeblu szefów państw lub rządów poświęconej zatrudnieniu, w szczególności zatrudnieniu młodzieży;
70. z zadowoleniem przyjmuje wspomniany powyżej spadek stopy bezrobocia w niektórych państwach członkowskich; przypomina jednak, że w strategii „Europa 2020” trafnie stwierdzono, iż dane, które należy obserwować, to wskaźnik zatrudnienia, uważa też za godne ubolewania, że obecne wskaźniki stopy zatrudnienia nie odzwierciedlają dokładnie realiów wszystkich rynków pracy w UE;

71. zauważa, że Komisja zwraca uwagę na potrzebę przeprowadzenia reform strukturalnych, aby poprawić warunki ramowe wzrostu i zatrudnienia, w szczególności w okresie wysokiego bezrobocia, oraz na to, że można stworzyć wiele możliwości zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym dzięki urzeczywistnieniu jednolitego rynku;
72. zwraca się do nowej Komisji, aby nadała bezwzględnie priorytetowe znaczenie poprawie poziomu zatrudnienia dzięki sporządzeniu – z udziałem wszystkich nowo wybranych komisarzy – ambitnej i wszechstronnej strategii na rzecz wzrostu i tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości; uważa, że w tym celu komisarz ds. zatrudnienia i spraw społecznych powinien opracować plan obejmujący wszystkie obszary polityki oraz zawierający konkretne środki służące pobudzeniu dobrego jakościowo zatrudnienia;
73. uważa, że UE nie uda się odzyskać konkurencyjności wyłącznie w drodze cięcia kosztów, lecz muszą temu towarzyszyć zwiększone inwestycje w badania i rozwój, edukację i kwalifikacje oraz efektywniejsze gospodarowanie zasobami; postuluje, aby rynki pracy były bardziej elastyczne i dynamiczne, co umożliwiłoby im dostosowywanie się do zakłóceń sytuacji gospodarczej bez powodowania zwolnień grupowych i nadmiernego dostosowania płac; przypomina, że siła nabywczą wielu pracowników UE została poważnie ograniczona, obniżyły się dochody gospodarstw domowych i zmniejszył się popyt wewnętrzny; uważa, że w celu przywrócenia niezbędnej konkurencyjności naszej gospodarki, UE musi również wziąć pod uwagę strategię koncentrującą się na innych kosztach produkcji, kształtowaniu się cen i marży zysku, a także polityce międzysektorowej służącej pobudzeniu innowacji, produktywności i doskonałości;
74. jest zaniepokojony stale powiększającymi się nierównościami pod względem bogactwa i dochodów osłabiającymi siłę nabywczą, popyt wewnętrzny oraz inwestycje w gospodarkę realną; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w ich krajowych programach reform środków na rzecz zmniejszenia tych nierówności, tak by wspierać wzrost, zatrudnienie i spójność społeczną;
75. podkreśla potrzebę przeniesienia obciążeń podatkowych z pracy na inne formy zrównoważonych podatków w celu promowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy;
76. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów w dziedzinie opodatkowania związanego ze środowiskiem i wzywa państwa członkowskie do wdrożenia tych zaleceń i dopilnowania, aby skorzystały na tym w szczególności osoby o niższych dochodach; podkreśla pozytywny wpływ na budżet i zatrudnienie oraz pozytywne skutki społeczne i środowiskowe wynikające z przesunięcia podstawy opodatkowania z pracy na opodatkowanie związane ze środowiskiem oraz ze stopniowego znoszenia szkodliwych dla środowiska dotacji; wzywa Komisję do nadania opodatkowaniu związanemu ze środowiskiem priorytetowego znaczenia w zbliżającej się rocznej analizie wzrostu;
77. jest zaniepokojony tym, że fragmentacja finansowa w strefie euro w niektórych przypadkach zagraża wzrostowi i zrównoważonemu rozwojowi MŚP; wzywa do przywrócenia zdolności udzielania pożyczek w gospodarce, co pozwoli MŚP na

inwestowanie i tworzenie miejsc pracy, oraz do ułatwienia dostępu do przedsiębiorczości i dostępu MŚP do programów takich jak COSME czy „Horyzont 2020”;

78. apeluje do państw członkowskich, aby wyeliminowały niepotrzebne obciążenia administracyjne i biurokratyczne osób prowadzących działalność na własny rachunek, mikroprzedsiębiorstw i MŚP oraz aby uprościły warunki rozpoczynania działalności gospodarczej;
79. wzywa Komisję, aby w trybie pilnym nadała konkretny kształt – na podstawie art. 9 TFUE – obiecanemu planowi inwestycyjnemu o wartości 300 mld EUR oraz apeluje o dokonanie oceny, czy kwota ta jest wystarczająca do przywrócenia pełnego potencjału wzrostu UE, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości;
80. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w komunikacie ramowym Komisji w sprawie zaleceń dla poszczególnych krajów w całej UE apel o większe inwestycje w badania i rozwój, innowacje, edukację, poprawę umiejętności oraz aktywną politykę rynku pracy, a także energetykę, transport i gospodarkę cyfrową;
81. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia przemysłu UE dzięki stosowaniu elastyczniejszej polityki konkurencji sprzyjającej konkurencyjności i zatrudnieniu, której towarzyszy plan transformacji ekologicznej i cyfrowej; ponawia apel do Komisji o sporządzenie, po konsultacjach z partnerami społecznymi, projektu aktu prawnego dotyczącego informowania pracowników i konsultacji z nimi oraz przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nią, aby zapewnić odpowiedzialną pod względem gospodarczym i społecznym adaptację przemysłu UE do zmian w sposób pozwalający zachować prawa pracownicze bez nakładania na przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, nadmiernych obciążeń regulacyjnych;
82. wyraża zaniepokojenie tym, że w wielu państwach członkowskich i sektorach likwidacja miejsc pracy łączy się z pogorszeniem jakości miejsc pracy, zwiększeniem przeszkód w zatrudnieniu i obniżeniem podstawowych norm pracy; podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie muszą podejmować ukierunkowane działania, aby poprawić jakość miejsc pracy w celu dostosowania umiejętności do potrzeb rynku pracy; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły ukierunkowane działania w celu zaradzenia dodatkowym problemom powodowanym przez niedobrowolną pracę w niepełnym wymiarze godzin i niedobrowolne zatrudnienie na czas określony, umowy na niepewnych warunkach (jak umowy zerowe), fikcyjną pracę na własny rachunek, a także pracę nierejestrowaną; z zadowoleniem przyjmuje zatem inicjatywę Komisji dotyczącą europejskiej platformy współpracy w zakresie pracy nierejestrowanej; ponownie apeluje do państw członkowskich o zadbanie o to, aby osoby zatrudnione na niepewnych warunkach, na podstawie umów czasowych lub w niepełnym wymiarze godzin oraz osoby pracujące na własny rachunek korzystały z podstawowych praw i odpowiedniej ochrony socjalnej;
83. wzywa Komisję, aby dopilnowała, żeby wytyczne polityczne wspierały reformy rynku pracy mające na celu między innymi zmniejszenie segmentacji, promowanie zmian miejsca pracy, poprawę sytuacji, jeśli chodzi o wchodzenie słabszych grup społecznych na rynek pracy, redukcję ubóstwa pracujących, promowanie równości płci,

wzmacnianie praw pracowników z nietypowymi umowami oraz lepszą ochronę socjalną osób pracujących na własny rachunek;

84. zauważa, że w rocznym sprawozdaniu za rok 2013 w sprawie zatrudnienia i sytuacji społecznej w UE Komisja podkreśliła znaczenie wydatków na ochronę socjalną jako zabezpieczenia przed zagrożeniami społecznymi; przypomina, jak ważne są automatyczne stabilizatory, jeśli chodzi o radzenie sobie z asymetrycznymi wstrząsami, unikanie nadmiernego wyczerpania zasobów państw opiekuńczych, a przez to wzmacnianie stabilności całej UGW; wzywa Komisję, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów uwzględniła znaczenie, jakie ma zachowanie silnych automatycznych stabilizatorów w państwach członkowskich z uwagi na ich wyjątkową rolę w utrzymywaniu spójności społecznej oraz stymulowaniu popytu wewnętrznego i wzrostu gospodarczego; przypomina o swoim apelu do Komisji o stworzenie zielonej księgi w sprawie automatycznych stabilizatorów w strefie euro;
85. odnotowuje zamiar włoskiej prezydencji Rady Europejskiej – przedstawiony w jej programie – zapoczątkowania debaty na temat automatycznych stabilizatorów na poziomie UE ze szczególnym naciskiem na możliwość utworzenia systemu świadczeń dla bezrobotnych w strefie euro;
86. podkreśla znaczenie aktywnej i sprzyjającej włączeniu społecznemu polityki rynku pracy jako strategicznego narzędzia promowania zatrudnienia w aktualnej sytuacji; jest głęboko zaniepokojony tym, że kilka państw członkowskich – mimo wzrostu stopy bezrobocia – ograniczyło środki budżetowe przeznaczone na finansowanie aktywnej i sprzyjającej włączeniu społecznemu polityki rynku pracy; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie – w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi – zakresu i skuteczności aktywnej polityki rynku pracy;
87. z zadowoleniem wita przyjęcie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie wzmocnionej współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia; odnotowuje wniosek ze stycznia 2014 r. dotyczący rozporządzenia w sprawie EURES (Europejskiego Portalu Mobilności Zawodowej); wzywa Parlament i Radę do rozważenia tej reformy w trybie pilnym, tak aby EURES mógł stać się skutecznym instrumentem zwiększającym mobilność pracowników wewnątrz UE zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1296/2013 i z myślą o promowaniu różnorodności; przypomina, że mobilność musi pozostać dobrowolna i nie może ograniczać wysiłków na rzecz tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości oraz ośrodków szkolenia na miejscu; podkreśla, że rzetelne i profesjonalne informacje na temat warunków pracy i życia w innych państwach członkowskich są warunkiem dobrze funkcjonującego Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
88. zwraca uwagę na rosnącą liczbę pracowników, zwłaszcza ludzi młodych, którzy wyjeżdżają ze swoich państw pochodzenia do innych państw członkowskich w poszukiwaniu możliwości zatrudnienia; wzywa Komisję, aby wraz z państwami członkowskimi propagowała mobilność pracowników wewnątrz UE w celu zapewnienia swobody przemieszczania się, a jednocześnie stała na straży zasady równego traktowania i gwarantowała płace i standardy społeczne; wzywa każde z państw członkowskich do ustanowienia warunków socjalnych i warunków pracy

zgodnych ze strategią „Europa 2020”;

89. jest zaniepokojony tym, że podaż umiejętności w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki nie będzie odpowiadać zwiększonym potrzebom przedsiębiorstw w nadchodzących latach, co zmniejszy zdolność siły roboczej w UE do adaptacji i rozwoju; wzywa państwa członkowskie do inwestowania w modernizację systemów kształcenia i szkolenia, w tym uczenia się przez całe życie, a w szczególności w systemy kształcenia dualnego, oraz do ułatwiania przechodzenia ze szkoły do życia zawodowego;
90. uważa, że istnieje potrzeba podniesienia wśród młodych ludzi umiejętności przywódczych i zarządczych oraz umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, aby umożliwić nowym branżom i nowo zakładanym przedsiębiorstwom korzystanie z nowych rynków i wykorzystanie ich potencjału wzrostu z myślą o tym, by młodzi ludzie stawali się również pracodawcami, a nie pozostawali wyłącznie pracownikami;
91. zauważa, że kredyty bankowe są nadal najpowszechniejszym źródłem finansowania w UE; uważa jednak, że można osiągnąć prawdziwe korzyści dzięki nowym formom finansowania za pośrednictwem innowacyjnych programów oraz drogami pozabankowymi, takimi jak finansowanie społecznościowe, aniołowie biznesu inwestujący w MŚP, pożyczki społecznościowe, mikropożyczki, podmioty oferujące łatwo dostępne mikrokredyty oraz inne narzędzia, które mogą zapewnić nowo powstającym przedsiębiorstwom i MŚP istotne finansowanie umożliwiające rozwój i tworzenie miejsc pracy;
92. z zadowoleniem przyjmuje spadek stopy bezrobocia młodzieży, ale wskazuje, że jego poziom jest nadal niepokojący: 22% w UE-28 i 23,1% w strefie euro; zwraca uwagę na niepokojące różnice pomiędzy państwami członkowskimi (7,8% w Niemczech i 56,3% w Grecji w kwietniu 2014 r.); podkreśla, że zwiększyły się również niepewność pracy i niepełne zatrudnienie i przypomina, że nawet gdy młode osoby znajdą pracę, niektóre z nich – średnio 43%, w porównaniu z 13% wśród dorosłych pracowników – pracują na niepewnych warunkach lub są zmuszone do pracy w niepełnym wymiarze godzin; wyraża również zaniepokojenie z powodu rosnącej liczby bezdomnych bezrobotnych młodych ludzi w wielu państwach członkowskich;
93. z zadowoleniem przyjmuje, że w większości zaleceń dla poszczególnych krajów wspomina się o gwarancji dla młodzieży; zwraca się do Komisji o dokładne monitorowanie wyzwań zidentyfikowanych w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2014 r. w zakresie jakości ofert, braku aktywnych działań na rzecz młodzieży NEET, zdolności administracyjnych publicznych służb zatrudnienia i braku skutecznego współdziałania ze wszystkimi istotnymi partnerami, a jednocześnie określenie najlepszych praktyk, które mogłyby posłużyć za punkt odniesienia przy udoskonalaniu programów; apeluje o większą przejrzystość w monitorowaniu wdrażania programu, ambitniejsze podejście w postępowaniu z państwami członkowskimi, które nie wykazują żadnych postępów, oraz skuteczniejsze korzystanie ze środków skoncentrowanych na wstępie; podkreśla w związku z tym, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych powinna być postrzegana jako zachęta dla wszystkich państw członkowskich do wykorzystywania Europejskiego Funduszu Społecznego do

finansowania szerszych projektów dotyczących młodzieży, zwłaszcza dotyczących ubóstwa i włączenia społecznego;

94. wzywa Komisję, aby zaproponowała europejskie ramy prawne wprowadzające minimalne normy stosowania gwarancji dla młodzieży – obejmujące jakość praktyk zawodowych i miejsc pracy, godziwe wynagrodzenia dla młodych ludzi i dostęp do służb zatrudnienia oraz prawa – i dotyczące młodych ludzi w wieku od 25 do 30 lat; wzywa państwa członkowskie, aby efektywnie korzystały z dostępnego budżetu i bez zwłoki wprowadziły gwarancję dla młodzieży; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby nadały gwarancji dla młodzieży priorytetowe znaczenie z uwagi na to, że koncentracja środków budżetowych nastąpi w pierwszych dwóch latach; apeluje o zwiększenie dostępnego budżetu w toku obiecanego śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych, pamiętając o tym, że Międzynarodowa Organizacja Pracy uznała kwotę 21 mld EUR za niezbędną do rozwiązania problemu bezrobocia młodzieży w strefie euro; uważa, że to zwiększenie środków jest konieczną inwestycją z uwagi na to, iż ogromne straty gospodarcze wynikające z bierności w przeciwdziałaniu bezrobociu młodzieży wynoszą rocznie 153 mld EUR, co odpowiada 1,2% PKB UE (Eurofound, 2012)¹;
95. podkreśla, jak ważny jest nacisk na umiejętności praktyczne i dualny system szkolenia zawodowego zwiększające szanse młodych ludzi na zatrudnienie;
96. wzywa państwa członkowskie do poprawy współpracy między przedsiębiorstwami i sektorem szkolnictwa na wszystkich szczeblach;
97. odnotowuje zalecenie Rady z marca 2014 r. w sprawie ram jakości staży w celu zapobiegania dyskryminacji i wyzyskiwaniu młodych pracowników; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w ramach europejskiego semestru włączyły te zalecenia do krajowych programów reform i zaleceń dla poszczególnych krajów;
98. z niepokojem zauważa, że stopa bezrobocia kobiet jest wyższa niż stopa ogólna (11,7% w UE-18 i 10,4% w UE-28 w porównaniu odpowiednio z 11,5% i 10,2%); w związku z tym apeluje o specjalne plany tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości przewidujące ukierunkowane działania na rzecz kobiet; domaga się uwzględnienia aspektu płci w zaleceniach oraz wskazuje, że coraz większa równość płci oraz rosnący udział kobiet w rynku pracy nie mogą zostać podważone przez inne zalecenia; apeluje o ustanowienie specjalnych zaleceń w celu zmniejszenia zróżnicowania wynagrodzeń oraz rent i emerytur ze względu na płć, które nie tylko osłabia gospodarkę i konkurencyjność, ale jest również znakiem niesprawiedliwości społecznej;
99. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia podejmujące problem niewielkiego udziału kobiet w rynku pracy; domaga się od Komisji włączenia do następnej rocznej analizy wzrostu gospodarczego szerszej perspektywy równości płci, wychodzącej poza wskaźniki zatrudnienia; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zajęcie się kwestiami segregacji rynku pracy i nierównego rozłożenia obowiązków związanych z opieką;

---

¹ Eurofound (2012 r.), NEETs – młodzież niekształcąca się, niepracująca ani nie szkoląca się: charakterystyka, koszty i rozwiązania polityczne w Europie, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg.

domaga się przystępnych cenowo i wysokiej jakości usług publicznych w dziedzinie opieki nad dziećmi i innymi osobami zależnymi, które pozwolą opiekunom – w szczególności kobietom – na powrót do pracy i ułatwią godzenie życia zawodowego z prywatnym;

100. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na wysoką stopę bezrobocia w grupach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i zapewnienie im priorytetowego dostępu do rynku pracy i wchodzenia na ten rynek, a także do włączania w główny nurt polityki na rzecz integracji i dostępu do rynku pracy, ponieważ praca jest kluczem do udanej integracji;
101. wyraża głębokie zaniepokojenie tym, że wśród osób długotrwale bezrobotnych oraz pracowników starszych odnotowuje się wyższą stopę bezrobocia oraz że doświadczają oni dodatkowych trudności z powrotem na rynek pracy; wzywa państwa członkowskie do wykorzystania w pełni Europejskiego Funduszu Społecznego, aby pomóc tym pracownikom w pomyślnym powrocie na rynek pracy;
102. z zaniepokojeniem zauważa, że w wielu przypadkach pracownicy w wieku 40+ nie mają już odpowiednich szkoleń i nie kształcą się dalej w swoim zawodzie; wzywa zatem pracodawców, partnerów społecznych i rządy krajowe do jak najszybszego wprowadzenia prawdziwych koncepcji uczenia się przez całe życie i pomiarów rynku pracy w celu osiągnięcia wyraźnej poprawy kwalifikacji starszych pracowników;
103. z zadowoleniem przyjmuje te zalecenia dla poszczególnych krajów, które mają na celu zwiększenie adekwatności i zakresu systemów dochodów minimalnych, sieci bezpieczeństwa i ochrony socjalnej, oraz szereg zaleceń dotyczących polityki włączenia zawodowego; uważa jednak, że nierówny i niepewny wzrost przewidywany przez Komisję w 2014 i 2015 r. sam w sobie nie będzie w stanie osłabić wpływu, jaki kryzys i jego konsekwencje wywarły na walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz na realizację celów strategii „Europa 2020”; nakłania państwa członkowskie, aby ściśle stosowały się do zaleceń, wywiązały się z nich i zaproponowały w swoich krajowych programach reform konkretne, ukierunkowane środki służące zwalczaniu ubóstwa, zwłaszcza bezdomności i ubóstwa dzieci;
104. wzywa Komisję do ściślejszego powiązania europejskiego semestru z celami społecznymi strategii „Europa 2020”; uważa, że krajowe programy reform powinny informować o postępach w realizacji krajowych celów walki z ubóstwem, uwytatniając wkład w osiągnięcie wspólnie uzgodnionego w strategii „Europa 2020” głównego celu w zakresie ubóstwa; zwraca się do Komisji, aby w przyszłości zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące zwalczania ubóstwa kierowane były do wszystkich państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia konkretnych środków włączenia społecznego i środków antydyskryminacyjnych celem ograniczenia ubóstwa wśród grup najbardziej narażonych na wykluczenie społeczne; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia wszechstronnej strategii aktywnego włączenia przez zapewnienie dochodu minimalnego i systemu zabezpieczenia społecznego, zgodnie z własnymi praktykami krajowymi, w tym przepisami zawartymi w układach zbiorowych lub ustawodawstwie krajowym;
105. w świetle zalecenia Rady z dni 9 i 10 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków

integracji Romów w państwach członkowskich wzywa państwa członkowskie do wdrożenia długoterminowych, ukierunkowanych i zintegrowanych środków mających obniżyć poziom marginalizacji społecznej i gospodarczej społeczności romskich, w szczególności dzięki przyjęciu środków służących wchodzeniu na rynek pracy, w tym przez wzmocnienie powiązań między pomocą społeczną a działaniami aktywizacyjnymi i przez zwiększanie frekwencji szkolnej dzieci romskich i ograniczenie wczesnego kończenia nauki;

106. wzywa Komisję do niezwłocznego zajęcia się alarmującym wzrostem ubóstwa dzieci w całej UE w drodze wprowadzenia gwarancji przeciw ubóstwu dzieci; uważa, że taka gwarancja jest niezwykle istotna dla ochrony dzieci, które odczuły konsekwencje obecnego kryzysu gospodarczego i społecznego;
107. ubolewa z powodu tego, że zalecenia Komisji dotyczące emerytur poczyniono bez uwzględnienia stanowiska Parlamentu w sprawie odnośnej zielonej i białej księgi; podkreśla, że reformy emerytalne wymagają spójności politycznej i społecznej na szczeblu krajowym i jeżeli mają zakończyć się sukcesem, powinny zostać wynegocjowane z partnerami społecznymi oraz że niezbędne wszechstronne reformy systemów emerytalnych państw członkowskich powinny zostać zaplanowane, stworzone i przyjęte z myślą o zapewnieniu stabilności tych systemów, a jednocześnie nie mogą one podważać odpowiedniego wymiaru emerytur i muszą pozostawać w pełnej zgodzie z gospodarczymi i społecznymi priorytetami strategii „Europa 2020”;
108. uważa za godne ubolewania, że bardzo nieliczne zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczą kwestii ubóstwa pracujących lub bezdomności; wskazuje, że pojawiają się nowe formy ubóstwa klasy średniej i pracującej, w przypadku których problemy ze spłatą kredytów hipotecznych powodują zwiększenie liczby eksmisji i egzekucji z nieruchomości; wzywa Komisję, aby w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. wyraźnie zajęła się kwestią ubóstwa pracujących i ubóstwa wśród osób mających ograniczone powiązania z rynkiem pracy lub bez takich powiązań; zaleca Komisji i państwom członkowskim, aby realizowały zintegrowane strategie sprzyjające powstawaniu lokali socjalnych i mieszkań przystępnych cenowo, skuteczne strategie prewencyjne w celu zmniejszenia liczby eksmisji oraz strategie przeciwdziałające ubóstwu energetycznemu, które również powiększa się;
109. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczą zwalczania ubóstwa dzieci oraz dostępnych cenowo usług opieki nad dziećmi, ale apeluje o więcej strategii skierowanych do rodzin o niskich dochodach; apeluje o więcej zaleceń dotyczących strategii włączenia społecznego, w tym walki z ekstremalnymi formami ubóstwa, takimi jak bezdomność;
110. odnotowuje poparcie Komisji dla strategii aktywnego włączenia społecznego; uważa jednak, że takie strategie muszą obejmować środki sprzyjające wchodzeniu na rynek pracy osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonych możliwościach podjęcia pracy; zachęca państwa członkowskie do zastanowienia się nad wartością dodaną, jaką ma zachęcanie pracodawców do zatrudniania osób najbardziej oddalonych od rynku pracy za pomocą wyważonego zestawu obowiązków oraz sieci pomocy angażujących wszystkie zainteresowane podmioty w rozwój polityki rynku pracy w państwach

członkowskich;

111. z uwagi na wysoki wskaźnik ubóstwa domaga się przeprowadzenia oceny, czy Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym dysponuje wystarczającymi środkami finansowymi, a jeżeli tak nie jest, rozważenia możliwości zwiększenia jego środków podczas śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych;
112. zgadza się z Komisją, że państwa członkowskie muszą zwalczać bezdomność za pomocą kompleksowych strategii opartych na prewencji i podejścia ukierunkowanego na mieszkalnictwo, w drodze przeglądu przepisów i praktyk dotyczących eksmisji oraz przez położenie kresu kryminalizacji osób bezdomnych; wzywa do usprawnienia transnarodowej wymiany najlepszych praktyk i wzajemnego uczenia się oraz docenia w tym kontekście rolę programu Progress;
113. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie inwestowania w edukację, ale jest zaniepokojony tym, że ponad 20 państw członkowskich ograniczyło wydatki na edukację wyrażone w wartościach względnych (jako procent PKB), przez co narażają one na szwank swój potencjał wzrostu i tworzenia miejsc pracy oraz konkurencyjność; zaznacza, że ograniczenie takich inwestycji pogłębi słabości strukturalne UE, zważywszy na rozbieżność między rosnącym zapotrzebowaniem na pracowników wysoko wykwalifikowanych a faktem, iż w wielu państwach członkowskich duża część siły roboczej to obecnie osoby posiadające niskie kwalifikacje;
114. odnotowuje zalecenie Komisji dotyczące reformy systemów opieki zdrowotnej, tak aby mogły one zrealizować swoje cele, tj. zapewnić powszechny publiczny dostęp do wysokiej jakości opieki w najbardziej opłacalny sposób oraz zabezpieczyć własną stabilność finansową;
115. ponawia apel o większe i ustrukturyzowane zaangażowanie podmiotów społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu krajowym i unijnym, aby zapewnić legitymację i poprawić skuteczność procesu europejskiego semestru; w związku z tym oczekuje na planowane przez Komisję włączenie partnerów społecznych w prace Komitetu Dialogu Społecznego przed przyjęciem rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2015;
116. krytykuje to, że nie wszystkie państwa członkowskie zaangażowały parlamenty narodowe oraz krajowych partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie w sporządzanie krajowych programów reform; wzywa państwa członkowskie do wyszczególnienia w ich krajowych programach reform zaangażowanych podmiotów i podania charakteru współpracy; wzywa Komisję do zebrania różnych krajowych praktyk dotyczących procedur parlamentarnych i zaangażowania zainteresowanych podmiotów w europejski semestr;

Polityka budżetowa

117. ponownie podkreśla ważną rolę, jaką budżet UE odgrywa w pobudzaniu zrównoważonego wzrostu gospodarczego, tworzeniu miejsc pracy i zmniejszaniu zakłóceń równowagi makroekonomicznej w UE, tym samym przyczyniając się do zmniejszania nierówności społecznych; przypomina zwłaszcza, że abstrahując nawet od tego, że budżet UE pełni rolę katalizatora inwestycji, około 60% tego budżetu

przeznacza się bezpośrednio na realizację celów strategii „Europa 2020”; podkreśla ponadto, że wiele programów na lata 2014–2020 zawiera innowacyjne instrumenty finansowe, które mają potencjał, by odegrać kluczową rolę we wspieraniu inwestycji zarówno publicznych, jak i prywatnych w państwach członkowskich, zwłaszcza w odniesieniu do inwestycji długoterminowych, które są powszechnie uznawane za ważny priorytet polityczny;

118. przypomina, że na początku obowiązywania nowych wieloletnich ram finansowych (WRF) należy szybko i skutecznie wdrożyć nowe programy na szczeblu zarówno UE, jak i państw członkowskich, aby programy te mogły przyczynić się do procesu ożywiania gospodarki; apeluje o szczególnie szybką realizację programów, w przypadku których wydatki koncentrują się w początkowych latach WRF, takich jak „Horyzont 2020”, COSME, Erasmus+ oraz Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; podkreśla, że te programy mają efekt mnożnikowy, generują efekt synergii oraz odgrywają rolę katalizatora w stosunku do krajowej polityki inwestycyjnej oraz wzrostu i tworzenia miejsc pracy; podkreśla konieczność szybkiego podjęcia realizacji polityki spójności na lata 2014–2020 (zważywszy na już podpisane umowy o partnerstwie, uzgodnione programy operacyjne i zrealizowane płatności zaliczkowe); ponownie podkreśla rolę, jaką polityka spójności może odgrywać we wspieraniu wzrostu i w tworzeniu miejsc pracy na terytorium całej UE; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do dopilnowania, by finansowanie unijne, gdy tylko jest taka możliwość, było przeznaczane na projekty służące tworzeniu miejsc pracy, zwłaszcza dla osób młodych, oraz zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu i konkurencyjności; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu bezprecedensowego poziomu zobowiązań pozostających do realizacji (RAL), z których większość dotyczy polityki spójności, a także z powodu wysokiego ryzyka umorzenia, na jakie narażone są niektóre państwa członkowskie, jeśli chodzi o finansowanie z poprzedniego okresu programowania;
119. wspiera zarówno unijną gwarancję dla młodzieży, jak i Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych jako kluczowe środki umożliwiające zwalczanie dramatycznie wysokiego poziomu bezrobocia młodzieży; z zadowoleniem przyjmuje niedawne kroki podjęte przez Komisję w celu wspierania państw członkowskich w szybkim zaplanowaniu środków finansowanych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie właściwego, skutecznego, szybkiego i terminowego wdrożenia tych programów;
120. podkreśla, że aby promować miejsca pracy, wzrost i konkurencyjność UE, należy stymulować tworzenie łańcuchów wartości w UE oraz bardziej zdecydowanie integrować unijne przedsiębiorstwa, w tym MŚP, na wszystkich poziomach łańcuchów wartości; przypomina, że takie strategie polityczne powinny obejmować wszystkie przedsiębiorstwa, niezależnie od ich wielkości, sprzyjać utrzymaniu procesu produkcyjnego w Europie, wspierać sektory o dużym potencjale wzrostu, ze szczególnym uwzględnieniem innowacji, umiejętności, zrównoważoności, przedsiębiorczości i kreatywności, a także zapewniać wystarczający wzrost i dobrobyt, aby umożliwić tworzenie większej liczby miejsc pracy;
121. zwraca uwagę na fakt, że w czasach znacznego uzależnienia wielu państw

członkowskich od jednego dostawcy energii – przy czym sześć państw członkowskich zależy całkowicie od Rosji, jeśli chodzi o dostawy gazu naturalnego – promowanie i ochrona miejsc pracy wymagają również ograniczenia podatności UE na zewnętrzne wstrząsy energetyczne, co uwidacznia obecny kryzys na Ukrainie; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 26–27 czerwca 2014 r. oraz oczekuje, że konkluzje te najpóźniej w październiku 2014 r. zostaną uzupełnione ambitnymi środkami średnio- i długoterminowymi na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego UE;

122. podkreśla, że restrykcyjne pułapy dla płatności w latach 2014–2020 pozostają zasadniczym problemem budżetu UE, mającym negatywny wpływ na ożywienie gospodarcze, gdyż opóźnianie płatności szkodzi przede wszystkim bezpośrednim beneficjentom; w kontekście wykonania budżetu przypomina o potrzebie zadbania o terminowe i systematyczne regulowanie płatności, aby realizować jednocześnie płatności wynikające z przeszłych zobowiązań oraz płatności wynikające z zaliczkowania na rzecz szybkiego uruchamiania nowych programów, a także aby nie dopuścić do nienormalnego przesunięcia zobowiązań pozostających do realizacji (RAL) do budżetu na rok 2015; w związku z tym apeluje do Rady o przyjęcie w całości przedstawionego przez Komisję projektu budżetu korygującego nr 3/2014, dzięki czemu budżet UE wywrze maksymalny wpływ pod względem inwestycji w terenie; zwraca uwagę, że przyjęcie projektów budżetów korygujących nr 2, 3 i 4 bez zmian oznaczałoby ogólny wpływ na budżet w postaci dodatkowych wkładów opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB) w kwocie zaledwie 106 mln EUR, które państwa członkowskie muszą udostępnić w celu zapewnienia w 2014 r. dostatecznych środków na płatności niezbędnych do pokrycia istniejących zobowiązań prawnych Unii; podkreśla swoją determinację do dalszego monitorowania ogólnej sytuacji dotyczącej płatności i RAL oraz do pełnego wykorzystania wszystkich środków elastyczności zapisanych w rozporządzeniu w sprawie WRF i powiązanim porozumieniu międzyinstytucjonalnym; podkreśla, że kwestię powracającego kryzysu dotyczącego płatności w budżecie UE trzeba będzie rozwiązać w sposób zrównoważony przy okazji powyborczego przeglądu WRF na lata 2014–2020, który ma zostać jak najszybciej podjęty przez nową Komisję rozpoczynającą kadencję w dniu 1 listopada 2014 r.;
123. przypomina swoją opinię, zgodnie z którą sytuację budżetową państw członkowskich można poprawić dzięki nowemu systemowi zasobów własnych, w ramach którego finansowany byłby budżet Unii i który ograniczyłby wkłady krajowe oparte na DNB, a tym samym umożliwił państwom członkowskim realizację działań konsolidacyjnych bez narażania na szwank finansowanego przez UE wsparcia na rzecz inwestycji służących ożywieniu gospodarczemu i reformom; przypomina, że Komisja złożyła szereg wniosków ustawodawczych w celu zreformowania systemu zasobów własnych, ale jak na razie Rada niestety nie przedyskutowała poważnie żadnego z nich; podkreśla wobec tego znaczenie, jakie przypisuje działalności nowej grupy wysokiego szczebla ds. zasobów własnych, która powinna doprowadzić do prawdziwej reformy systemu finansowania UE;
124. apeluje do Komisji, aby w swojej rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r., która ma zostać opublikowana w listopadzie 2014 r., w pełni uwzględniła i podkreśliła rolę budżetu UE w procesie europejskiego semestru przez podanie rzeczowych i

konkretnych danych dotyczących efektów uruchamiania, efektów katalitycznych, efektów synergii i efektów uzupełniających wywieranych przez budżet UE na ogólne wydatki publiczne na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;

125. ponadto zwraca się do Komisji, aby w swojej następnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego przedstawiła pełny i kompletny obraz osiągnięć w wyniku wdrażania Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjętego na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2012 r., aby wykroczyć poza kryzys gospodarczy i budżetowy, a także aby przedłożyła nowe propozycje dotyczące roli, jaką budżet UE mógłby odgrywać w dalszym tworzeniu inteligentnego, trwałego, zasobooszczędnego i tworzącego miejsca pracy wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;
126. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się nowo wybranego przewodniczącego Komisji do zrealizowania planu działań Komisji z dnia 5 grudnia 2012 r. zatytułowanego „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”; uważa, że wszelkie dodatkowe fundusze lub instrumenty, takie jak mechanizm solidarności, muszą stanowić integralną część budżetu UE, jednak powyżej pułapów uzgodnionych dla WRF;

Rynek wewnętrzny

127. nalega na stworzenie prawdziwego wewnętrznego rynku energii zapewniającego sprawiedliwy dostęp do rynku, wysoki poziom ochrony konsumentów i łatwo dostępny rynek, zwłaszcza dla MŚP;
128. uważa, że państwa członkowskie muszą nasilić starania na rzecz modernizacji administracji publicznej i doprowadzić do końca reformy swoich przepisów o administracji publicznej oraz zaoferować obywatelom i przedsiębiorstwom szerszy zakres łatwiej dostępnych usług cyfrowych, zredukować koszty i zwiększyć wydajność, ułatwić współpracę transgraniczną i wdrożyć ramy interoperacyjności administracji publicznych; podkreśla, że pełne i szybkie wdrożenie przepisów UE dotyczących zamówień publicznych i koncesji stworzyłoby doskonałą okazję do zwiększenia innowacji i dostępu MŚP oraz unowocześnienia administracji publicznej, zarówno na szczeblu rządowym, jak i lokalnym, dzięki polepszeniu jakości oraz zwiększeniu wydajności i przejrzystości wydatków i inwestycji publicznych;

Polityka w dziedzinie środowiska

129. podkreśla fakt, że zazielenianie gospodarek UE przyczynia się do długoterminowego, odpornego na sytuacje kryzysowe wzrostu, zwiększa konkurencyjność i tworzy miejsca pracy, a jednocześnie poprawia bezpieczeństwo energetyczne i niezależność energetyczną Unii, uwypukla też fakt, że zielona gospodarka powinna być postrzegana jako ważna siła napędowa rozwoju gospodarki;
130. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, rządów państw członkowskich, Komisji, parlamentom narodowym oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

30.9.2014

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ(*)

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
realizacja priorytetów na rok 2014
(2014/2059(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Nils Torvalds

(*) Zaangażowana komisja – art. 54 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. ponownie podkreśla ważną rolę, jaką budżet UE odgrywa w pobudzaniu zrównoważonego wzrostu gospodarczego, tworzeniu miejsc pracy i zmniejszaniu zakłóceń równowagi makroekonomicznej w UE, tym samym przyczyniając się do zmniejszania nierówności społecznych; przypomina zwłaszcza, że abstrahując nawet od tego, że budżet UE pełni rolę katalizatora inwestycji, około 60% tego budżetu przeznaczona jest bezpośrednio na realizację celów strategii „Europa 2020”; podkreśla ponadto, że wiele programów na lata 2014–2020 zawiera innowacyjne instrumenty finansowe, które mają potencjał, by odegrać kluczową rolę we wspieraniu zarówno inwestycji publicznych, jak i prywatnych w państwach członkowskich, zwłaszcza w odniesieniu do inwestycji długoterminowych, które są szeroko uznanym priorytetem politycznym;
2. przypomina, że na początku obowiązywania nowych wieloletnich ram finansowych (WRF) należy szybko i skutecznie wdrożyć nowe programy zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich, aby programy te mogły przyczynić się do procesu naprawy gospodarczej; apeluje o szczególnie szybką realizację programów, w przypadku których wydatki koncentrują się w początkowych latach WRF, takich jak „Horyzont 2020”, COSME, Erasmus+ oraz Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; podkreśla, że te programy mają efekt mnożnikowy, generują efekt synergii oraz odgrywają rolę katalizatora w stosunku do krajowej polityki inwestycyjnej oraz wzrostu i tworzenia miejsc pracy; podkreśla konieczność szybkiego zainicjowania polityki spójności na lata 2014–2020 (zważywszy na już podpisane umowy o partnerstwie, uzgodnione programy operacyjne i zrealizowane płatności zaliczkowe); ponownie podkreśla rolę, jaką polityka

spójności może odgrywać we wspieraniu wzrostu i w tworzeniu miejsc pracy na terytorium całej UE; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do dopilnowania, by finansowanie UE, gdy tylko jest taka możliwość, było przeznaczane na projekty służące tworzeniu miejsc pracy, zwłaszcza dla osób młodych, oraz zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu i konkurencyjności; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu bezprecedensowego poziomu zobowiązań pozostających do spłaty (RAL), z których większość dotyczy polityki spójności, a także z powodu wysokiego ryzyka umorzenia, na jakie narażone są niektóre państwa członkowskie, jeśli chodzi o finansowanie z poprzedniego okresu programowania;

3. wspiera zarówno unijną gwarancję dla młodzieży, jak i Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, jako kluczowe środki umożliwiające zwalczanie dramatycznie wysokiego poziomu bezrobocia wśród ludzi młodych; z zadowoleniem przyjmuje niedawne kroki podjęte przez Komisję w celu wspierania państw członkowskich w natychmiastowym zaplanowaniu środków finansowanych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie właściwego, skutecznego, szybkiego i terminowego wdrożenia tych programów;
4. podkreśla, że aby promować miejsca pracy, wzrost i konkurencyjność UE, należy stymulować tworzenie łańcuchów wartości w UE oraz bardziej zdecydowanie integrować unijne przedsiębiorstwa, w tym MŚP, na wszystkich poziomach łańcuchów wartości; przypomina, że takie strategie polityczne powinny obejmować wszystkie przedsiębiorstwa, niezależnie od ich wielkości, sprzyjać utrzymaniu procesu produkcyjnego w Europie, wspierać sektory o dużym potencjale wzrostu, ze szczególnym uwzględnieniem innowacji, umiejętności, zrównoważoności, przedsiębiorczości i kreatywności, a także zapewniać wystarczający wzrost i dobrobyt, aby umożliwić tworzenie większej liczby miejsc pracy;
5. zwraca uwagę na fakt, że w czasach znacznego uzależnienia wielu państw członkowskich od jednego dostawcy energii, przy czym sześć państw członkowskich zależy całkowicie od Rosji pod względem gazu naturalnego, promowanie i ochrona miejsc pracy wymagają również ograniczenia podatności UE na zewnętrzne kryzysy energetyczne, co uwidacznia obecny kryzys na Ukrainie; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 26–27 czerwca 2014 r. oraz oczekuje, że konkluzje te najpóźniej w październiku 2014 r. zostaną uzupełnione ambitnymi środkami średnio- i długoterminowymi na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego UE;
6. podkreśla, że restrykcyjne pułapy dla płatności w latach 2014–2020 pozostają zasadniczym problemem budżetu UE, mającym negatywny wpływ na ożywienie gospodarcze, gdyż opóźnianie płatności szkodzi przede wszystkim bezpośrednim beneficjentom; w kontekście wykonania budżetu przypomina o potrzebie zadbania o terminowe i regularne realizowanie płatności, aby realizować jednocześnie płatności wynikające z przeszłych zobowiązań oraz płatności wynikające z zaliczkowania na rzecz szybkiego uruchamiania nowych programów, a także aby nie dopuścić do nienormalnego przesunięcia zobowiązań pozostających do realizacji do budżetu na rok 2015; w związku z tym apeluje do Rady o przyjęcie w całości przedstawionego przez Komisję projektu budżetu korygującego nr 3/2014, dzięki czemu budżet UE wywrze maksymalny wpływ pod względem inwestycji w terenie; zwraca uwagę, że przyjęcie projektów budżetów

korygujących nr 2, 3 i 4 bez zmian oznaczałoby ogólny wpływ na budżet w postaci dodatkowych wkładów opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB) w kwocie zaledwie 106 mln EUR, które państwa członkowskie muszą udostępnić w celu zapewnienia w 2014 r. dostatecznych środków na płatności niezbędnych do pokrycia istniejących zobowiązań prawnych Unii; podkreśla swoją determinację do dalszego monitorowania ogólnej sytuacji dotyczącej płatności i RAL oraz do pełnego wykorzystania wszystkich środków elastyczności zapisanych w rozporządzeniu w sprawie WRF i powiązanim porozumieniu międzyinstytucjonalnym; podkreśla, że kwestię powracającego kryzysu dotyczącego płatności w budżecie UE trzeba będzie rozwiązać w sposób zrównoważony przy okazji powyborczego przeglądu WRF na lata 2014–2020, który ma zostać jak najszybciej rozpoczęty przez nową Komisję Europejską rozpoczynającą kadencję w dniu 1 listopada 2014 r.;

7. za godne ubolewania uznaje to, że państwa członkowskie wciąż nie doceniają roli budżetu UE i jego wkładu we wzmacnianie zarządzania gospodarczego i koordynacji budżetowej w całej UE, i w związku z tym zwraca się do nich o to, aby nie uważały swoich składek do budżetu UE za zmienną dostosowawczą w ramach działań na rzecz konsolidacji ani nie dążyły do sztucznego ograniczenia wydatków z budżetu UE pobudzających wzrost gospodarczy, gdyż byłoby to sprzeczne z zobowiązaniami politycznymi podjętymi na najwyższym szczeblu; wzywa ponownie Komisję do pełnego uwzględnienia tej powtarzającej się i niebezpiecznej tendencji przy ocenie planów budżetowych państw członkowskich oraz do zaproponowania konkretnych kroków w celu jej przeciwdziałania; wręcz przeciwnie – uważa, że finansowanie na szczeblu UE może przynieść oszczędności w budżetach państw członkowskich;
8. przypomina o swoim stanowisku, zgodnie z którym sytuację fiskalną państw członkowskich można poprawić dzięki nowemu systemowi zasobów własnych, w ramach którego finansowany byłby budżet Unii i który ograniczyłby wkłady krajowe oparte na dochodzie narodowym brutto, a tym samym umożliwił państwom członkowskim realizację celów w zakresie konsolidacji bez zagrożenia dla finansowania przez UE wsparcia na rzecz inwestycji z myślą o naprawie gospodarczej i reformach; przypomina, że Komisja Europejska złożyła szereg wniosków ustawodawczych w celu zreformowania systemu zasobów własnych, ale jak na razie Rada niestety nie przedyskutowała poważnie żadnego z nich; podkreśla wobec tego znaczenie, jakie przypisuje działalności nowej grupy wysokiego szczebla ds. zasobów własnych, która powinna doprowadzić do prawdziwej reformy systemu finansowania UE;
9. apeluje do Komisji, aby w swojej rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r., która ma zostać opublikowana w listopadzie 2014 r., w pełni uwzględniła i podkreśliła rolę budżetu UE w procesie europejskiego semestru przez podanie rzeczowych i konkretnych danych dotyczących efektów uruchamiania, efektów katalitycznych, efektów synergii i efektów uzupełniających wywieranych przez budżet UE na ogólne wydatki publiczne na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;
10. ponadto zwraca się do Komisji, aby w swojej następnej rocznej analizie wzrostu gospodarczego przedstawiła pełny i kompletny obraz osiągnięć w ramach wdrażania Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjętego na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2012 r., aby wykroczyć poza kryzys gospodarczy i fiskalny, a

także aby przedłożyła nowe propozycje dotyczące roli, jaką budżet UE mógłby odgrywać w dalszym tworzeniu inteligentnego, zrównoważonego, zasobooszczędnego i tworzącego miejsca pracy wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;

11. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się nowo wybranego przewodniczącego Komisji do zrealizowania planu działań Komisji zatytułowanego „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” z dnia 5 grudnia 2012 r.; uważa, że wszelkie dodatkowe fundusze lub instrumenty, takie jak mechanizm solidarności, muszą stanowić integralną część budżetu UE, jednak powyżej pułapów uzgodnionych dla WRF.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	29.9.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 3 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, Valdis Dombrovskis, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Heidi Hautala, Monika Hohlmeier, Kaja Kallas, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleytherios Synadinos, Indrek Tarand, Marco Valli, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Echenique, Anneli Jäätteenmäki, Zbigniew Kuźmiuk, Ivan Štefanec, Claudia Tapardel, Nils Torvalds, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen, Flavio Zanonato, Tomáš Zdechovský
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Edouard Martin

2.10.2014

OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH(*)

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – realizacja priorytetów na rok 2014
(2014/2059(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Sergio Gutiérrez Prieto

(*) Zaangażowana komisja – art. 54 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 14 września 2011 r.¹ i z dnia 16 stycznia 2014 r.² w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności,
- A. mając na uwadze, że po sześciu latach kryzysu gospodarczego i ujemnych stóp wzrostu powoli następuje ożywienie gospodarcze i według przewidywań do 2015 r. obejmie ono wszystkie państwa członkowskie; mając na uwadze, że według prognoz Komisji ożywienie gospodarcze jest nadal niestabilne i należy kontynuować reformy, aby zapewnić obywatelom zatrudnienie i zaspokoić ich żądania społeczne oraz przywrócić produktywność i konkurencyjność; mając na uwadze, że Komisja dostrzega, iż sytuacja społeczna w wielu częściach UE jest krytyczna, bezrobocie osiągnęło bezprecedensową wysokość, a różnice między regionami i państwami członkowskimi pogłębiają się; mając na uwadze, że środki służące poradzeniu sobie z tą sytuacją w zatrudnieniu i sytuacją społeczną sprzyjałyby konkurencyjności i perspektywom wzrostu;
- B. mając na uwadze, że mimo niewielkiego spadku stopa bezrobocia i stopa bezrobocia młodzieży w UE są nadal niezwykle niepokojące (25,005 mln bezrobotnych w UE-28 w czerwcu 2014 r. i 5,06 mln bezrobotnych młodych ludzi w UE-28 w lipcu 2014 r.); mając

---

¹ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 101.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0043.

ponadto na uwadze, że różnice między państwami członkowskimi pod względem stopy bezrobocia ogólnego i stopy bezrobocia młodzieży (bezrobocie wynoszące 5% w Austrii w porównaniu z 27,3% w Grecji; bezrobocie młodzieży na poziomie 9,3% w Austrii w porównaniu z 53,8% w Hiszpanii) stanowią poważne zagrożenie dla stabilności gospodarczej UE i dla europejskiej spójności społecznej;

- C. mając na uwadze, że Komisja zauważyła, iż wiele państw członkowskich zapoczątkowało już znaczące reformy, obejmujące nasilenie i poprawę skuteczności aktywnej polityki rynku pracy oraz tworzenie otoczenia przyjaznego dla biznesu;
- D. mając na uwadze, że Komisja wskazuje na rolę innowacji, badań i rozwoju w generowaniu wartości dodanej oraz na fakt, że w sektorach opartych na wiedzy w największym stopniu występują rosnące rozbieżności między umiejętnościami zawodowymi a potrzebami rynku;
- E. mając na uwadze, że rozdrobnienie rynku pracy stanowi obecnie jedną z głównych przyczyn nierówności między państwami członkowskimi i między różnymi sektorami; mając na uwadze, że ujawnia się to w różnicach w dostępie do zatrudnienia (w tym dużych przeszkodach przy wejściu na rynek pracy) oraz warunkach pracy i poziomach wynagrodzeń, które w pewnych przypadkach są niewystarczające do zagwarantowania godziwych warunków życia, a także w rosnącej polaryzacji między pracą wymagającą wysokich kwalifikacji a pracą, w której wystarczają niskie kwalifikacje, co może być przeszkodą w mobilności na rynku pracy; mając na uwadze, że nadal potrzebne są reformy, aby zlikwidować taką fragmentację;
- F. mając na uwadze, że ustalanie płacy minimalnej leży w gestii państw członkowskich;
- G. mając na uwadze, że przepisy UE dotyczące warunków pracy, dyskryminacji oraz zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy dają pracownikom ochronę przed wyczerpaniem i dyskryminacją oraz ułatwiają wchodzenie grup takich jak kobiety i niepełnosprawni na rynek pracy; mając na uwadze, że koszty wypadków przy pracy i chorób zawodowych szacuje się na 2,6% do 3,8% PKB, a za każde euro wydane na wdrażanie norm zdrowia i bezpieczeństwa przedsiębiorstwa otrzymują zwrot w wysokości około 2,2 EUR;
- H. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i finansowy uwypuklił niestabilność finansów publicznych w niektórych państwach członkowskich;
- I. mając na uwadze, że aby przetrwać kryzys, niektóre państwa członkowskie dokonały znacznych cięć w wydatkach publicznych w tym samym czasie, gdy wzrosło zapotrzebowanie na ochronę socjalną w związku ze wzrostem poziomu bezrobocia; mając na uwadze, że krajowe budżety na ochronę socjalną stały się jeszcze bardziej napięte w wyniku zmniejszenia składek na skutek redukcji zatrudnienia na szeroką skalę lub obniżenia płac, co z kolei realnie zagraża europejskiemu modelowi społecznemu;
- J. mając na uwadze, że Komisja uznała, iż polityka oszczędnościowa, prowadzona z powodu kryzysu i sytuacji, w jakiej znalazły się niektóre gospodarki UE, miała negatywny wpływ na wzrost gospodarczy i aspekty społeczne, jak zostało stwierdzone w komunikacie Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. (COM(2014)0400): „Zmiany sytuacji społeczno-gospodarczej wynikające z kryzysu i środków politycznych mają wpływ na

poziom nierówności. Strukturalny charakter niektórych form bezrobocia, ograniczenia dostępu do systemu edukacji i opieki zdrowotnej, niektóre reformy związane z korzyściami podatkowymi – to wszystko może w sposób nieproporcjonalny obciążać tę część społeczeństwa, która znajduje się w bardziej niekorzystnej sytuacji.”;

- K. mając na uwadze, że art. 9 TFUE stanowi, iż „przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wyłączenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego” oraz mając na uwadze, że ważne jest wdrożenie tej horyzontalnej klauzuli we wszystkich obszarach polityki w stopniu pozwalającym na osiągnięcie celów art. 3 TUE; mając na uwadze, że art. 174 TFUE stanowi, że: „w celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Unii, rozwija ona i prowadzi działania służące wzmocnieniu jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. [...] szczególną uwagę poświęca się obszarom wiejskim, obszarom podlegającym przemianom przemysłowym i regionom, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, takim jak najbardziej na północ wysunięte regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie”;
- L. mając na uwadze, że zaledwie 7,5 mln osób – 3,1% siły roboczej w UE – jest obecnie zatrudnionych w innym państwie członkowskim oraz mając na uwadze, że ludzie młodzi są grupą najbardziej skłoną do mobilności,
- M. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu MŚP i mikroprzedsiębiorstwa zmagają się ze skrajnie wysokimi kosztami dostępu do finansowania i trudnościami w jego uzyskaniu, co osłabia ich potencjał wzrostu i tworzenia miejsc pracy; mając na uwadze, że w związku z tym Komisja i państwa członkowskie muszą wspierać rozwój MŚP w celu promowania inteligentnego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu oraz dobrego jakościowo zatrudnienia w UE zgodnie z celami strategii „Europa 2020”;
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że główny punkt zainteresowania w zaleceniach dla poszczególnych krajów na rok 2014 został przesunięty z wyłącznie pobudzania konsolidacji budżetowej na umacnianie warunków trwałego wzrostu i zatrudnienia; przypomina, że w aktualnym pakcie stabilności i wzrostu istnieją nadal marginesy mające ułatwić wzrost gospodarczy w UE oraz że należy uwzględnić różnice w sytuacji społeczno-gospodarczej państw członkowskich;
  2. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Komisję, że konsolidacja budżetowa musi przebiegać w sprzyjający wzrostowi i zróżnicowany sposób, który pozwoli państwom członkowskim nie tylko na inwestycje we wzrost i tworzenie miejsc pracy, lecz także na poradzenie sobie z wysokim zadłużeniem, bezrobociem i wyzwaniem stawianymi przez starzenie się społeczeństwa;
  3. zwraca uwagę na potencjał w zakresie zatrudnienia, jaki niesie zielona gospodarka, w której według szacunków Komisji mogłoby do roku 2020 powstać pięć milionów miejsc pracy w samych sektorach związanych z efektywnością energetyczną i odnawialnymi źródłami energii, pod warunkiem że wdrożona zostanie ambitna polityka klimatyczna i energetyczna; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wystarczającego poziomu inwestycji w te sektory i przewidywania potrzeb w zakresie przyszłych umiejętności

pracowników; wzywa Komisję, aby w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. uwzględniła jako kwestię priorytetową wykorzystanie potencjału tworzenia miejsc pracy w zielonej gospodarce;

4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja bierze pod uwagę rozbieżności między państwami członkowskimi widoczne w krajowych programach reform, jednak wzywa Komisję i państwa członkowskie do poświęcenia szczególnej uwagi regionom, w których występują trwałe utrudnienia naturalne lub demograficzne, w szczególności przy ustalaniu rozdziału funduszy;
5. przypomina, że Komisja uznała, iż „wysokie wskaźniki bezrobocia oraz trudna sytuacja społeczna mają negatywny wpływ na kapitał ludzki i społeczny Europy i wymagają zdecydowanego działania w czasie” (COM(2014)0400); wzywa nową Komisję, aby w pełni uwzględniła kompromisy społeczne i kompromisy w dziedzinie zatrudnienia w budżecie i dostosowała je do celów pakietu dotyczącego inwestycji społecznych;
6. podkreśla, że polityka zatrudnienia i polityka społeczna nie powinny być rozpatrywane jedynie z punktu widzenia kosztów, lecz należy również zwrócić uwagę na reformy strukturalne rynku pracy oraz korzyści długoterminowe, tak aby utrzymać inwestycje w społeczeństwo i obywateli w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020” oraz ochrony przyszłości i stabilności państw członkowskich i UE jako całości;
7. podkreśla, że choć płace są ważnym czynnikiem zmiennym w rozwiązywaniu kwestii braku równowagi makroekonomicznej w strefie euro, nie są one jedynie narzędziem dostosowań gospodarczych, lecz przede wszystkim dochodem, z którego muszą utrzymać się pracownicy; apeluje do Komisji, aby zadbała o to, żeby zalecenia dotyczące płac nie spowodowały zwiększenia ubóstwa pracujących czy nierówności płac w państwach członkowskich, ani nie zaszkodziły grupom o niskich dochodach;
8. wyraża głębokie zaniepokojenie tym, że UE jest daleka od osiągnięcia celów w zakresie zatrudnienia i celów społecznych wyznaczonych w strategii „Europa 2020” oraz tym, że niespełniony został w szczególności cel ograniczania ubóstwa, biorąc pod uwagę, że liczba osób żyjących w ubóstwie zamiast zmaleć, w latach 2010–2012 wzrosła o 10 milionów; wzywa nową Komisję, aby przyjęła spójne podejście i zwróciła się do państw członkowskich o niezwłoczne przedłożenie sprawozdań z krajowych postępów w realizacji strategii „Europa 2020”; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia w ich krajowych programach reform starannie zdefiniowanych strategii krajowych, które pozwolą poczynić postępy w realizacji strategii „Europa 2020”, zwłaszcza jeśli chodzi o ograniczanie ubóstwa;
9. wzywa do koordynacji ex ante polityki budżetowej, gospodarczej i społecznej zalecanej w ramach europejskiego semestru, w szczególności w rocznej analizie wzrostu gospodarczego i w zaleceniach dla poszczególnych krajów;
10. uznaje prace Komisji nad filarem społecznym unii gospodarczej i walutowej (UGW) za część procesu włączania wymiaru społecznego do istniejących struktur mechanizmów zarządzania gospodarczego; apeluje o ich kontynuację w ambitniejszy sposób, tak aby ograniczyć bezrobocie, ubóstwo i wykluczenie społeczne oraz przezwyciężyć dumping społeczny; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dostosowania działań

gospodarczych wdrożonych w trakcie procesu europejskiego semestru do celów społecznych strategii „Europa 2020” i zasad społecznych określonych w traktatach;

11. z zadowoleniem przyjmuje zastosowanie przez Komisję nowej tablicy wyników zawierającej wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne na potrzeby tegorocznych zaleceń dla poszczególnych krajów, w szczególności odniesienia do ogólnej stopy bezrobocia i stopy bezrobocia młodzieży oraz poziomów NEET; zauważa, że wskaźniki te mają charakter czysto analityczny; apeluje o uwzględnienie w tablicy wyników dodatkowych wskaźników, takich jak jakość pracy, poziomy ubóstwa dzieci, dostęp do opieki zdrowotnej oraz bezdomność; postuluje, aby wskaźniki te miały rzeczywisty wpływ na cały proces europejskiego semestru;
12. wzywa Komisję i Radę do dalszej poprawy wskaźników stosowanych do monitorowania wymiaru społecznego, środowiskowego i innowacyjnego strategii „Europa 2020” w ramach europejskiego semestru; wzywa Komisję do kontynuacji debaty dotyczącej liczby wskaźników społecznych i wskaźników zatrudnienia i ich rozwoju, zważywszy na to, że gospodarcze i społeczne aspekty UE to dwie strony tej samej monety, i zarówno jedne, jak i drugie odgrywają kluczową rolę w rozwoju UE;
13. ponawia apel o spotkania ministrów zatrudnienia i spraw społecznych państw Eurogrupy przed szczytami państw strefy euro, ilekroć jest to konieczne, co pozwoli dopilnować, aby kwestie społeczne i dotyczące zatrudnienia były pełniej ujmowane w dyskusjach i decyzjach władz strefy euro oraz wniesie wkład w posiedzenia szefów państw lub rządów strefy euro; wierzy w znaczenie wspólnych posiedzeń Rad EPSCO i ECOFIN służących wypracowaniu w razie konieczności wspólnego stanowiska;
14. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Komisję, że wpływ środków konsolidacji budżetowej – przedsięwziętych, aby zapewnić nie tylko stabilność gospodarek niektórych państw członkowskich, lecz również stabilność całej unijnej gospodarki – na zatrudnienie i sytuację społeczną w UE był poważny i daleko idący; apeluje o zwiększenie wysiłków w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie zatrudnienia i kwestii społecznych zapisanych w traktatach i Karcie praw podstawowych UE; wzywa Agencję Praw Podstawowych UE do przeprowadzenia dokładnej oceny wpływu tych środków na prawa podstawowe oraz do wydania zaleceń w przypadku naruszenia karty;

Zatrudnienie

15. z zadowoleniem przyjmuje zamiar włoskiej prezydencji, określony w konkluzjach z posiedzenia nadzwyczajnego Rady Europejskiej w dniu 30 sierpnia 2014 r., zorganizowania konferencji na szczęblu szefów państw lub rządów poświęconej zatrudnieniu, w szczególności zatrudnieniu młodzieży;
16. z zadowoleniem przyjmuje wspomniany powyżej spadek stopy bezrobocia w niektórych państwach członkowskich; przypomina jednak, że w strategii „Europa 2020” trafnie stwierdzono, iż dane, które należy obserwować, to wskaźnik zatrudnienia, uważa też za godne ubolewania, że obecne wskaźniki stopy bezrobocia nie odzwierciedlają dokładnie realiów wszystkich rynków pracy w UE;
17. zauważa, że Komisja zwraca uwagę na potrzebę przeprowadzenia reform strukturalnych,

aby poprawić warunki ramowe wzrostu i zatrudnienia, w szczególności w okresie wysokiego bezrobocia, oraz na to, że można stworzyć wiele możliwości zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym dzięki urzeczywistnieniu jednolitego rynku;

18. zwraca się do nowej Komisji, aby nadała bezwzględnie priorytetowe znaczenie poprawie poziomu zatrudnienia dzięki sporządzeniu – z udziałem wszystkich nowo wybranych komisarzy – ambitnej i wszechstronnej strategii na rzecz wzrostu i tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości; uważa, że w tym celu komisarz ds. zatrudnienia i spraw społecznych powinien opracować plan obejmujący wszystkie obszary polityki oraz zawierający konkretne środki służące pobudzaniu dobrego jakościowo zatrudnienia;
19. uważa, że UE nie uda się odzyskać konkurencyjności wyłącznie w drodze cięcia kosztów, lecz muszą temu towarzyszyć zwiększone inwestycje w badania i rozwój, edukację i kwalifikacje oraz efektywniejsze gospodarowanie zasobami; postuluje, aby rynki pracy były bardziej elastyczne i dynamiczne, co umożliwiłoby im dostosowywanie się do zakłóceń sytuacji gospodarczej bez powodowania zwolnień grupowych i nadmiernego dostosowania płac; przypomina, że siła nabywcza wielu pracowników UE została poważnie ograniczona, obniżyły się dochody gospodarstw domowych i zmniejszył się popyt wewnętrzny; uważa, że w celu przywrócenia niezbędnej konkurencyjności naszej gospodarki, UE musi również wziąć pod uwagę strategie koncentrujące się na innych kosztach produkcji, kształtowaniu się cen i marży zysku, a także polityce międzysektorowej służącej pobudzaniu innowacji, produktywności i doskonałości;
20. jest zaniepokojony stale powiększającymi się nierównościami pod względem bogactwa i dochodów osłabiającymi siłę nabywczą, popyt wewnętrzny oraz inwestycje w gospodarkę realną; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w ich krajowych programach reform środków na rzecz zmniejszenia tych nierówności, tak by wspierać wzrost, zatrudnienie i spójność społeczną;
21. podkreśla potrzebę przeniesienia obciążeń podatkowych z pracy na inne formy zrównoważonych podatków w celu promowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy;
22. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji dla poszczególnych krajów w dziedzinie opodatkowania związanego ze środowiskiem i wzywa państwa członkowskie do wdrożenia tych zaleceń i dopilnowania, aby skorzystały na tym w szczególności osoby o niższych dochodach; podkreśla pozytywny wpływ na budżet i zatrudnienie oraz pozytywne skutki społeczne i środowiskowe wynikające z przesunięcia podstawy opodatkowania z pracy na opodatkowanie związane ze środowiskiem, a także stopniowego znoszenia szkodliwych dla środowiska dotacji; wzywa Komisję do nadania opodatkowaniu związanemu ze środowiskiem priorytetowego znaczenia w zbliżającej się rocznej analizie wzrostu;
23. jest zaniepokojony, że fragmentacja finansowa w strefie euro w niektórych przypadkach zagraża wzrostowi i zrównoważonemu rozwojowi MŚP; wzywa do przywrócenia zdolności udzielania pożyczek w gospodarce, co pozwoli MŚP na inwestowanie i tworzenie miejsc pracy, oraz do ułatwienia dostępu do przedsiębiorczości i dostępu MŚP do programów takich jak COSME czy „Horyzont 2020”;

24. apeluje do państw członkowskich, aby wyeliminowały niepotrzebne obciążenia administracyjne i biurokratyczne osób prowadzących działalność na własny rachunek, mikroprzedsiębiorstw i MŚP oraz aby uprościły warunki rozpoczynania działalności gospodarczej;
25. wzywa Komisję, aby w trybie pilnym nadała konkretny kształt – na podstawie art. 9 TFUE – obiecanemu planowi inwestycyjnemu o wartości 300 mld EUR oraz apeluje o dokonanie oceny, czy kwota ta jest wystarczająca do przywrócenia pełnego potencjału wzrostu UE, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości;
26. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w komunikacie ramowym Komisji w sprawie zaleceń dla poszczególnych krajów w całej UE apel o większe inwestycje w badania i rozwój, innowacje, edukację, poprawę umiejętności oraz aktywną politykę rynku pracy, a także energetykę, transport i gospodarkę cyfrową;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia przemysłu UE dzięki stosowaniu elastyczniejszej polityki konkurencji sprzyjającej konkurencyjności i zatrudnieniu, której towarzyszy plan transformacji ekologicznej i cyfrowej; ponawia apel do Komisji o sporządzenie, po konsultacjach z partnerami społecznymi, projektu aktu prawnego dotyczącego informowania pracowników i konsultacji z nimi oraz przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nią, aby zapewnić odpowiedzialną pod względem gospodarczym i społecznym adaptację przemysłu UE do zmian w sposób pozwalający zachować prawa pracownicze bez nakładania na przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, nadmiernych obciążeń regulacyjnych;
28. wyraża zaniepokojenie tym, że w wielu państwach członkowskich i sektorach likwidacja miejsc pracy łączy się z pogorszeniem jakości miejsc pracy, zwiększeniem przeszkód w zatrudnieniu i obniżeniem podstawowych norm pracy; podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie muszą podejmować ukierunkowane działania, aby poprawić jakość miejsc pracy w celu dostosowania umiejętności do potrzeb rynku pracy; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły ukierunkowane działania w celu zaradzenia dodatkowym problemom powodowanym przez niedobrowolną pracę w niepełnym wymiarze godzin i niedobrowolne zatrudnienie na czas określony, umowy na niepewnych warunkach (jak umowy zerowe), fikcyjną pracę na własny rachunek, a także pracę nierejestrowaną; z zadowoleniem przyjmuje zatem inicjatywę Komisji dotyczącą europejskiej platformy współpracy w zakresie pracy nierejestrowanej; ponownie apeluje do państw członkowskich o zadbanie o to, aby osoby zatrudnione na niepewnych warunkach, na podstawie umów czasowych lub w niepełnym wymiarze godzin oraz osoby pracujące na własny rachunek korzystały z podstawowych praw i odpowiedniej ochrony socjalnej;
29. wzywa Komisję, aby dopilnowała, żeby wytyczne polityczne wspierały reformy rynku pracy mające na celu między innymi zmniejszenie segmentacji, promowanie zmian miejsca pracy, poprawę sytuacji jeśli chodzi o wchodzenie grup szczególnie zagrożonych na rynek pracy, redukcję ubóstwa pracujących, promowanie równości płci, wzmacnianie praw pracowników z nietypowymi umowami oraz lepszą ochronę socjalną osób pracujących na własny rachunek;
30. zauważa, że w rocznym sprawozdaniu za rok 2013 w sprawie zatrudnienia i sytuacji

społecznej w UE Komisja podkreśliła znaczenie wydatków na ochronę socjalną jako zabezpieczenia przed zagrożeniami społecznymi; przypomina, jak ważne są automatyczne stabilizatory, jeśli chodzi o radzenie sobie z asymetrycznymi wstrząsami, unikanie nadmiernego wyczerpania zasobów państw opiekuńczych, a przez to wzmacnianie stabilności całej UGW; wzywa Komisję, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów uwzględniła znaczenie, jakie ma zachowanie silnych automatycznych stabilizatorów w państwach członkowskich z uwagi na ich wyjątkową rolę w utrzymywaniu spójności społecznej oraz stymulowaniu popytu wewnętrznego i wzrostu gospodarczego; przypomina o swoim apelu do Komisji o stworzenie zielonej księgi w sprawie automatycznych stabilizatorów w strefie euro;

31. odnotowuje zamiar włoskiej prezydencji Rady Europejskiej, przedstawiony w jej programie, zapoczątkowania debaty na temat automatycznych stabilizatorów na poziomie UE ze szczególnym naciskiem na możliwość utworzenia systemu świadczeń dla bezrobotnych w strefie euro;
32. podkreśla znaczenie aktywnej i sprzyjającej włączeniu społecznemu polityki rynku pracy jako strategicznego narzędzia promowania zatrudnienia w aktualnej sytuacji; jest głęboko zaniepokojony tym, że kilka państw członkowskich – mimo wzrostu stopy bezrobocia – ograniczyło środki budżetowe przeznaczone na finansowanie aktywnej i sprzyjającej włączeniu społecznemu polityki rynku pracy; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie – w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi – zakresu i skuteczności aktywnej polityki rynku pracy;
33. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie wzmocnionej współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia; odnotowuje wniosek ze stycznia 2014 r. dotyczący rozporządzenia w sprawie EURES (Europejskiego Portalu Mobilności Zawodowej); wzywa Parlament i Radę do rozważenia tej reformy w trybie pilnym, tak aby EURES mógł stać się skutecznym instrumentem zwiększającym mobilność pracowników wewnątrz UE zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1296/2013 i z myślą o promowaniu różnorodności; przypomina, że mobilność musi pozostać dobrowolna i nie może ograniczać wysiłków na rzecz tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości oraz ośrodków szkolenia na miejscu; podkreśla, że rzetelne i profesjonalne informacje na temat warunków pracy i życia w innych państwach członkowskich są warunkiem dobrze funkcjonującego Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
34. zwraca uwagę na rosnącą liczbę pracowników, zwłaszcza ludzi młodych, którzy wyjeżdżają ze swoich państw pochodzenia do innych państw członkowskich w poszukiwaniu możliwości zatrudnienia; wzywa Komisję, aby wraz z państwami członkowskimi propagowała mobilność pracowników wewnątrz UE w celu zapewnienia swobody przemieszczania się, a jednocześnie stała na straży zasady równego traktowania i gwarantowała płace i standardy społeczne; wzywa każde z państw członkowskich do ustanowienia warunków socjalnych i warunków pracy zgodnych ze strategią „Europa 2020”;
35. jest zaniepokojony tym, że podaż umiejętności w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki nie będzie odpowiadać zwiększonym potrzebom przedsiębiorstw

w nadchodzących latach, co zmniejszy zdolność siły roboczej w UE do adaptacji i rozwoju; wzywa państwa członkowskie do inwestowania w modernizację systemów nauczania i szkolenia, w tym uczenia się przez całe życie, a w szczególności w dwutorowe systemy kształcenia, oraz do ułatwiania przechodzenia ze szkoły do życia zawodowego;

36. uważa, że istnieje potrzeba podniesienia wśród młodych ludzi umiejętności przywódczych i zarządczych oraz umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, aby umożliwić nowym branżom i nowo zakładanym przedsiębiorstwom korzystanie z nowych rynków i wykorzystanie ich potencjału wzrostu z myślą o tym, by młodzi ludzie stawali się również pracodawcami, a nie pozostawali wyłącznie pracownikami;
37. zauważa, że kredyty bankowe są nadal najpowszechniejszym źródłem finansowania w UE; uważa jednak, że można osiągnąć prawdziwe korzyści dzięki nowym formom finansowania poprzez działania innowacyjne oraz drogi pozabankowe, takie jak finansowanie społecznościowe, aniołowie biznesu inwestujący w MŚP, pożyczki społecznościowe, mikropożyczki, podmioty oferujące łatwo dostępne mikrokredyty oraz inne narzędzia, które mogą zapewnić nowo powstającym przedsiębiorstwom i MŚP istotne finansowanie umożliwiające rozwój i tworzenie miejsc pracy;
38. z zadowoleniem przyjmuje spadek stopy bezrobocia młodzieży, ale wskazuje, że jego poziom jest nadal niepokojący: 22% w UE-28 i 23,1% w strefie euro; zwraca uwagę na niepokojące różnice pomiędzy państwami członkowskimi (7,8% w Niemczech i 56,3 % w Grecji w kwietniu 2014 r.); podkreśla, że zwiększyły się również niepewność pracy i niepełne zatrudnienie i przypomina, że nawet gdy młode osoby znajdą pracę, niektóre z nich – średnio 43%, w porównaniu z 13% wśród dorosłych pracowników – pracują na niepewnych warunkach lub w niepełnym wymiarze godzin; wyraża również zaniepokojenie z powodu rosnącej liczby bezdomnych, bezrobotnych młodych ludzi w wielu państwach członkowskich;
39. z zadowoleniem przyjmuje, że w większości zaleceń dla poszczególnych krajów wspomina się o gwarancji dla młodzieży; zwraca się do Komisji Europejskiej o dokładne monitorowanie wyzwań zidentyfikowanych w zaleceniach dla poszczególnych krajów z 2014 r. w zakresie jakości ofert, braku aktywnych działań na rzecz młodzieży NEET, zdolności administracyjnych publicznych służb zatrudnienia i braku skutecznego współdziałania ze wszystkimi istotnymi partnerami, a jednocześnie określenie najlepszych praktyk, które mogłyby posłużyć za benchmark przy udoskonalaniu programów; apeluje o większą przejrzystość w monitorowaniu wdrażania programu, ambitniejsze podejście w postępowaniu z państwami członkowskimi, które nie wykazują żadnych postępów, oraz skuteczniejsze korzystanie ze środków skoncentrowanych na wstępie; podkreśla w związku z tym, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych powinna być postrzegana jako zachęta dla wszystkich państw członkowskich do wykorzystywania Europejskiego Funduszu Społecznego do finansowania szerszych projektów dotyczących młodzieży, zwłaszcza dotyczących ubóstwa i włączenia społecznego;
40. wzywa Komisję, aby zaproponowała europejskie ramy prawne wprowadzające minimalne normy stosowania gwarancji dla młodzieży – obejmujące jakość praktyk

zawodowych i miejsc pracy, godziwe wynagrodzenia dla młodych ludzi i dostęp do służb zatrudnienia oraz prawa – i dotyczące młodych ludzi w wieku od 25 do 30 lat; wzywa państwa członkowskie, aby efektywnie korzystały z dostępnego budżetu i bez zwłoki wprowadziły gwarancję dla młodzieży; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby nadały gwarancji dla młodzieży priorytetowe znaczenie z uwagi na to, że koncentracja środków budżetowych nastąpi w pierwszych dwóch latach; apeluje o zwiększenie dostępnego budżetu w toku obiecanego śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych, pamiętając o tym, że Międzynarodowa Organizacja Pracy uznała kwotę 21 mld EUR za niezbędną do rozwiązania problemu bezrobocia młodzieży w strefie euro; uważa, że to zwiększenie środków jest konieczną inwestycją z uwagi na to, iż ogromne straty gospodarcze wynikające z bierności w przeciwdziałaniu bezrobociu młodzieży wynoszą rocznie 153 mld EUR, co odpowiada 1,2% PKB UE (Eurofound, 2012)¹;

41. podkreśla, jak ważny jest nacisk na umiejętności praktyczne i system dwutorowego kształcenia zawodowego, co zwiększa szansę młodych ludzi na zatrudnienie;
42. wzywa państwa członkowskie do poprawy współpracy między przedsiębiorstwami i sektorem szkolnictwa na wszystkich szczeblach;
43. odnotowuje zalecenie Rady z marca 2014 r. w sprawie ram jakości staży w celu zapobiegania dyskryminacji i wykorzystywaniu młodych pracowników; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w ramach europejskiego semestru włączyły te zalecenia do krajowych programów reform i zaleceń dla poszczególnych krajów;
44. z niepokojem zauważa, że stopa bezrobocia kobiet jest wyższa niż stopa ogólna (11,7% w UE-18 i 10,4% w UE-28 w porównaniu odpowiednio z 11,5% i 10,2%); w związku z tym apeluje o specjalne plany tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości przewidujące ukierunkowane działania na rzecz kobiet; domaga się uwzględnienia aspektu płci w zaleceniach oraz wskazuje, że coraz większa równość płci oraz rosnący udział kobiet w rynku pracy nie mogą zostać podważone przez inne zalecenia; apeluje o ustanowienie specjalnych zaleceń w celu zmniejszenia zróżnicowania wynagrodzeń oraz rent i emerytur ze względu na płeć, które nie tylko osłabia gospodarkę i konkurencyjność, ale również jest znakiem niesprawiedliwości społecznej;
45. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia dotyczące niewielkiego udziału kobiet w rynku pracy; domaga się od Komisji włączenia do następnej rocznej analizy wzrostu gospodarczego szerszej perspektywy równości płci, wychodzącej poza wskaźniki zatrudnienia; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zajęcie się kwestiami segregacji rynku pracy i nierównego rozłożenia obowiązków związanych z opieką; domaga się przystępnych cenowo i wysokiej jakości usług publicznych w dziedzinie opieki nad dziećmi i innymi osobami zależnymi, które pozwolą opiekunom – w szczególności kobietom – na powrót do pracy i ułatwią godzenie życia zawodowego z prywatnym;
46. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na wysoką stopę

---

¹ Eurofound (2012 r.), NEETs – młodzież niekształcąca się, niepracująca ani nieszkołąca się: charakterystyka, koszty i rozwiązania polityczne w Europie, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg.

bezrobocia w grupach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i zapewnienie im priorytetowego dostępu do rynku pracy i wchodzenia na ten rynek, a także do włączania w główny nurt polityki na rzecz integracji i dostępu do rynku pracy, ponieważ praca jest kluczem do udanej integracji;

47. wyraża głębokie zaniepokojenie, że wśród osób długotrwale bezrobotnych oraz pracowników starszych odnotowuje się wyższą stopę bezrobocia oraz że doświadczają oni dodatkowych trudności z powrotem na rynek pracy; wzywa państwa członkowskie do wykorzystania w pełni Europejskiego Funduszu Społecznego, aby pomóc tym pracownikom w pomyślnym powrocie na rynek pracy;
48. z zaniepokojeniem zauważa, że w wielu przypadkach pracownicy w wieku 40+ nie mają już odpowiednich szkoleń i nie kształcą się dalej w swoim zawodzie; wzywa zatem pracodawców, partnerów społecznych i rządy krajowe do jak najszybszego wprowadzenia prawdziwych koncepcji uczenia się przez całe życie i pomiarów rynku pracy w celu wyraźnej poprawy kwalifikacji starszych pracowników;

Ubóstwo i wykluczenie społeczne

49. z zadowoleniem przyjmuje te zalecenia dla poszczególnych krajów, które mają na celu zwiększenie adekwatności i zakresu systemów dochodów minimalnych, sieci bezpieczeństwa i ochrony socjalnej, oraz szereg zaleceń dotyczących polityki integracji na rynku pracy; uważa jednak, że nierówny i niepewny wzrost przewidywany przez Komisję w 2014 i 2015 r. sam w sobie nie będzie w stanie osłabić wpływu, jaki kryzys i jego konsekwencje wywarły na walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz na realizację celów strategii „Europa 2020”; nakłania państwa członkowskie, aby ściśle stosowały się do zaleceń, wywiązały się z nich i zaproponowały w swoich krajowych programach reform konkretne, ukierunkowane środki służące zwalczaniu ubóstwa, zwłaszcza bezdomności i ubóstwa dzieci;
50. wzywa Komisję do ściślejszego powiązania europejskiego semestru z celami społecznymi strategii „Europa 2020”; uważa, że krajowe programy reform powinny informować o postępach w realizacji krajowych celów walki z ubóstwem, uwydatniając wkład w osiągnięcie wspólnie uzgodnionego w strategii „Europa 2020” głównego celu w zakresie ubóstwa; zwraca się do Komisji, aby w przyszłości zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące zwalczania ubóstwa kierowane były do wszystkich państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia konkretnych środków włączenia społecznego i środków antidyskryminacyjnych celem ograniczenia ubóstwa wśród grup najbardziej narażonych na wykluczenie społeczne; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia wszechstronnej strategii aktywnego włączenia przez zapewnienie dochodu minimalnego i systemu zabezpieczenia społecznego, zgodnie z własnymi praktykami krajowymi, w tym przepisami zawartymi w układach zbiorowych lub ustawodawstwie krajowym;
51. w świetle zalecenia Rady z dnia 9 i 10 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich wzywa państwa członkowskie do wdrożenia długoterminowych, ukierunkowanych i zintegrowanych środków mających obniżyć poziom marginalizacji społecznej i gospodarczej społeczności romskich, w szczególności dzięki przyjęciu środków służących integracji na rynku pracy, w tym przez

wzmocnienie powiązań między pomocą społeczną a działaniami aktywizacyjnymi i przez zwiększanie frekwencji szkolnej dzieci romskich i ograniczenie wczesnego kończenia nauki;

52. wzywa Komisję do niezwłocznego zajęcia się alarmującym wzrostem ubóstwa dzieci w całej UE za pomocą wprowadzenia gwarancji przeciw ubóstwu dzieci; uważa, że taka gwarancja jest niezwykle istotna dla ochrony dzieci, które odczuły konsekwencje obecnego kryzysu gospodarczego i społecznego;
53. ubolewa z powodu tego, że zalecenia Komisji dotyczące emerytur poczyniono bez uwzględnienia stanowiska Parlamentu w sprawie odnośnej zielonej i białej księgi; podkreśla, że reformy emerytalne wymagają spójności politycznej i społecznej na szczeblu krajowym i jeżeli mają zakończyć się sukcesem, powinny zostać wynegocjowane z partnerami społecznymi oraz że niezbędne wszechstronne reformy systemów emerytalnych państw członkowskich powinny zostać zaplanowane, stworzone i przyjęte z myślą o zapewnieniu stabilności tych systemów, a jednocześnie nie mogą one podważać odpowiedniego wymiaru emerytur i muszą pozostawać w pełnej zgodzie z gospodarczymi i społecznymi priorytetami strategii „Europa 2020”;
54. uważa za godne ubolewania, że bardzo nieliczne zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczą kwestii ubóstwa pracujących lub bezdomności; wskazuje, że pojawiają się nowe formy ubóstwa klasy średniej i pracującej, w przypadku których problemy ze spłatą kredytów hipotecznych powodują zwiększenie liczby eksmisji i egzekucji z nieruchomości; wzywa Komisję, aby w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. wyraźnie zajęła się kwestią ubóstwa pracujących i ubóstwa wśród osób o ograniczonym lub zerowym dostępie do rynku pracy; zaleca Komisji i państwom członkowskim, aby realizowały zintegrowane strategie sprzyjające powstawaniu lokali socjalnych i mieszkań przystępnych cenowo, skuteczne strategie prewencyjne w celu zmniejszenia liczby eksmisji oraz strategie przeciwdziałające ubóstwu energetycznemu, które również powiększa się;
55. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczą zwalczania ubóstwa dzieci oraz dostępnych cenowo usług opieki nad dziećmi, ale apeluje o więcej strategii skierowanych do rodzin o niskich dochodach; apeluje o więcej zaleceń dotyczących strategii włączenia społecznego, w tym walki z ekstremalnymi formami ubóstwa, takimi jak bezdomność;
56. odnotowuje poparcie Komisji dla strategii aktywnego włączenia społecznego; uważa jednak, że takie strategie muszą obejmować środki sprzyjające integracji na rynku pracy osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonych możliwościach podjęcia pracy; zachęca państwa członkowskie do zastanowienia się nad wartością dodaną zachęcania pracodawców do zatrudniania osób najbardziej oddalonych od rynku pracy za pomocą wyważonego zestawu obowiązków oraz sieci pomocy angażujących wszystkie zainteresowane podmioty w rozwój polityki rynku pracy w państwach członkowskich;
57. wzywa Komisję, aby wspierała efektywne i wydajne korzystanie z funduszy UE w celu ograniczania ubóstwa w drodze partnerstwa z udziałem społeczeństwa obywatelskiego; wzywa państwa członkowskie, zwłaszcza te o najwyższej stopie bezrobocia i ubóstwa, aby rozważyły wykorzystanie 25% środków przeznaczonych na finansowanie spójności

na programy związane z Europejskim Funduszem Społecznym; z uwagi na wysoki wskaźnik ubóstwa domaga się również przeprowadzenia oceny, czy Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym dysponuje wystarczającymi środkami finansowymi, a jeżeli tak nie jest, rozważenia możliwości zwiększenia jego środków podczas śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych;

58. zgadza się z Komisją, że państwa członkowskie muszą zwalczać bezdomność za pomocą kompleksowych strategii opartych na prewencji i podejścia ukierunkowanego na mieszkalnictwo, w drodze przeglądu przepisów i praktyk dotyczących eksmisji oraz przez położenie kresu kryminalizacji osób bezdomnych; wzywa do usprawnienia transnarodowej wymiany najlepszych praktyk i wzajemnego uczenia się oraz docenia w tym kontekście rolę programu Progress;
59. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie inwestowania w edukację, ale jest zaniepokojony tym, że ponad 20 państw członkowskich ograniczyło wydatki na edukację wyrażone w wartościach względnych (jako procent PKB), przez co narażają one na szwank swój potencjał wzrostu i tworzenia miejsc pracy oraz konkurencyjność; zaznacza, że ograniczenie takich inwestycji pogłębi słabości strukturalne UE, zważywszy na rozbieżność między rosnącym zapotrzebowaniem na pracowników wysoko wykwalifikowanych a faktem, iż w wielu państwach członkowskich duża część siły roboczej to obecnie osoby posiadające niskie kwalifikacje;
60. odnotowuje zalecenie Komisji dotyczące reformy systemów opieki zdrowotnej, tak aby mogły one zrealizować swoje cele, tj. zapewnić powszechny publiczny dostęp do wysokiej jakości opieki w najbardziej opłacalny sposób oraz zabezpieczyć własną stabilność finansową;

Legitymacja demokratyczna

61. ponawia apel o większe i ustrukturyzowane zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu krajowym i unijnym, aby zapewnić legitymację i poprawić skuteczność procesu europejskiego semestru; w związku z tym oczekuje na planowane przez Komisję włączenie partnerów społecznych w prace Komitetu Dialogu Społecznego przed przyjęciem rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2015;
62. krytykuje to, że nie wszystkie państwa członkowskie zaangażowały parlamenty narodowe oraz krajowych partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie w sporządzanie krajowych programów reform; wzywa państwa członkowskie do wyszczególnienia w ich krajowych programach reform zaangażowanych podmiotów i podania charakteru współpracy; wzywa Komisję do zebrania różnych krajowych praktyk dotyczących procedur parlamentarnych i zaangażowania zainteresowanych podmiotów w europejski semestr;
63. wyraża zaniepokojenie, że państwom członkowskim korzystającym z programu pomocy finansowej nie wydano żadnych zaleceń dotyczących celów strategii „Europa 2020”; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny wpływu programu dostosowań gospodarczych na postępy w realizacji głównych celów strategii „Europa 2020” oraz o zaproponowanie zmian mających zapewnić zgodność programu dostosowania z celami strategii „Europa 2020”.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	30.9.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 5 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Guillaume Balas, Beatriz Becerra Basterrechea, Tiziana Beghin, Vilija Blinkevičiūtė, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Arne Gericke, Marian Harkin, Jan Keller, Adam Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Deirdre Clune, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Evelyn Regner, Helga Stevens, Ivo Vajgl, Gabriele Zimmer

24.9.2014

OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – realizacja priorytetów na rok 2014
(2014/2059(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Gerben-Jan Gerbrandy

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla fakt, że zazielenianie gospodarek UE przyczynia się do długoterminowego, odpornego na sytuacje kryzysowe wzrostu, zwiększa konkurencyjność i tworzy miejsca pracy, a jednocześnie poprawia bezpieczeństwo energetyczne i niezależność energetyczną Unii, uwypukla też fakt, że zielona gospodarka powinna być postrzegana jako ważna siła napędowa rozwoju gospodarki;
2. wzywa Komisję, aby w pełni uwzględniła zazielenianie gospodarek UE w priorytetach rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2015 r., europejskim semestrze oraz przeglądzie strategii „Europa 2020” celem wsparcia przechodzenia na zasobooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę w UE;
3. podkreśla fakt, że efektywniejsze gospodarowanie zasobami i zwiększanie efektywności energetycznej pomaga europejskim przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, w generowaniu oszczędności, zdobywaniu rozwijających się rynków i w ograniczaniu zapotrzebowania na surowce;
4. przypomina o potrzebie odejścia do 2020 r. od szkodliwych dla środowiska dotacji oraz przeniesienia podstawy opodatkowania z pracy na podstawy bardziej sprzyjające wzrostowi, takie jak opodatkowanie związane z ochroną środowiska;
5. podkreśla fakt, że poprawa efektywnego gospodarowania zasobami ma zasadnicze

znaczenie, ponieważ dzięki oszczędnościom i zmniejszeniu uzależnienia od surowców i energii prowadzi do zwiększenia konkurencyjności; ponawia zatem apel o objęcie programu efektywnego gospodarowania zasobami europejskim semestrem;

6. uważa, że europejski semestr powinien uwzględniać dostępne dane dotyczące energii ze źródeł odnawialnych oraz efektywności energetycznej; ubolewa nad tym, że według najnowszych szacunków Komisji UE najprawdopodobniej osiągnięty zostanie wyznaczony na 20% cel w zakresie efektywności energetycznej jedynie w połowie, a obecne plany państw członkowskich mogą znacznie odbiegać od ogólnego celu 20% efektywności energetycznej określonego w strategii „Europa 2020”; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków prowadzących do realizacji krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej w ramach krajowych programów reform;
7. uważa, że w europejskim semestrze i w przeglądzie strategii „Europa 2020” należy uwzględnić metodologie pomiaru i benchmarkingu w odniesieniu do efektywnego gospodarowania zasobami, a także wiodący wskaźnik i cel;
8. uważa, że europejski semestr powinien również obejmować sprawozdania dotyczące energii ze źródeł odnawialnych oraz efektywności energetycznej w oparciu o prawnie wiążące cele ustanowione w przepisach Unii;
9. ponawia apel o pobudzanie ekoinnowacji poprzez konkretne zalecenia w ramach europejskiego semestru, gdyż oferują one wyraźnie rysujące się perspektywy powstania nowych przedsiębiorstw oraz ożywienia tradycyjnych sektorów dzięki zielonym miejscom pracy;
10. stwierdza, że rozbieżności między państwami członkowskimi, wskazane w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r., ograniczają potencjał wzrostu zielonej gospodarki; w związku z tym podkreśla pilną potrzebę pełnego wdrożenia dorobku prawnego UE w zakresie odpadów, w tym celów minimalnych, w drodze krajowych strategii dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania nimi, a także wprowadzenia w życie unijnych wymogów w zakresie efektywności energetycznej;
11. zauważa, że w UE nadal powstaje średnio około pięciu ton odpadów na osobę rocznie, przy czym tylko niewiele więcej niż jedną trzecią tych odpadów poddaje się faktycznie recyklingowi; podkreśla fakt, że Europa powinna poczynić większe postępy w przekształcaniu odpadów w zasoby i w promowaniu zrównoważonych metod zarządzania odpadami, takich jak recykling; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia na szczeblu krajowym europejskich przepisów w dziedzinie odpadów, aby zmniejszyć występujące obecnie dysproporcje i zrobić krok naprzód ku gospodarce o obiegu zamkniętym;
12. podkreśla potrzebę większego zaangażowania ministrów środowiska z państw członkowskich UE w proces europejskiego semestru na szczeblu Rady;
13. podkreśla znaczenie, jakie sprawne i stabilne systemy opieki zdrowotnej mają dla pacjentów i bardziej ogólnie – jako długofalowe inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i społecznego; podkreśla fakt, że według rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2014 r. systemy opieki zdrowotnej w Europie, w których zatrudnienie

znajduje 8% całkowitej siły roboczej w Europie i który wytwarza 10% PKB UE, mogą stworzyć znaczące możliwości zatrudnienia; wzywa w związku z tym Komisję, aby w pakiecie zaleceń dla poszczególnych krajów położyła większy nacisk na reformy potrzebne do wsparcia stabilności, innowacyjności, sprawności i wysokiej jakości krajowych systemów opieki zdrowotnej oraz postuluje, aby procesem europejskiego semestru objąć konkretne informacje o polityce zdrowotnej;

14. zauważa zalecenia dotyczące bardziej racjonalnej pod względem kosztów opieki zdrowotnej; podkreśla fakt, że choć zwiększenie efektywności i stabilności finansowej dobrych jakościowo systemów opieki zdrowotnej jest ważne, powinno mu towarzyszyć konkretne zobowiązanie do zapewnienia dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej, co również służy spójności społecznej i przeciwdziała wykluczeniu społecznemu;
15. zwraca się do Komisji o opracowanie wiarygodnych metod pomiaru dostępności dobrej jakościowo opieki zdrowotnej i funkcjonowania systemów opieki zdrowotnej, aby przyczynić się do zmniejszenia rozbieżności i nierówności pod względem zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej między państwami członkowskimi i w ich obrębie.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.9.2014
Wynik głosowania końcowego	+: 53 -: 15 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Ashley Fox, Francesc Gambús, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Teresa Rodríguez-Rubio, Annie Schreijer-Pierik, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Paul Brannen, Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Jo Leinen, James Nicholson, Marijana Petir, Christel Schaldemose, Michaela Šojdrotová, Bart Staes, Theodor Dumitru Stolojan
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Elisabeth Köstinger, Barbara Spinelli

26.9.2014

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – realizacja priorytetów na rok 2014 (2014/2059(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Sergio Gaetano Cofferati

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem w ramach europejskiego semestru 2014¹,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 13 listopada 2013 r. zatytułowane „Jednolity rynek na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: analiza poczynionych postępów i utrzymujących się przeszkód w państwach członkowskich – wkład do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2014 r.” (COM(2013) 785),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. zatytułowany „Europejski semestr w 2014 r.: zalecenia dla poszczególnych krajów – pobudzanie wzrostu gospodarczego” (COM(2014) 400),
1. stwierdza, że cele strategii „Europa 2020” wciąż nie zostały osiągnięte i uważa, że wobec zaplanowanej aktualizacji należy podjąć bardziej zdecydowane środki, aby nadrobić ten brak;
  2. wzywa Komisję do wykorzystania okazji, jaką stwarza średniookresowy przegląd strategii „Europa 2020” i rewizja zintegrowanych wytycznych, do wzmocnienia roli jednolitego rynku, w tym w obszarze coraz bardziej zyskującej na znaczeniu agendy cyfrowej, w przyczynianiu się do wzrostu, innowacji i zatrudnienia oraz do zwiększenia konkurencyjności UE w kluczowych obszarach wzrostu, za jakie uznano sektor usługowy,

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0130.

sektor energetyki, sektor transportu i jednolity rynek cyfrowy;

3. ponawia apel do Komisji o przedstawienie w ramach śródkresowego przeglądu strategii „Europa 2020” wniosków klasyfikujących jednolity rynek jako szczególny filar europejskiego semestru i obejmujących specjalne wytyczne i dotyczące go zalecenia dla poszczególnych krajów;
4. z zadowoleniem przyjmuje większy nacisk, jaki w zaleceniach dla poszczególnych krajów na rok 2014 położono na pobudzanie wzrostu i zatrudnienia; pochwała w tym kontekście prace Komisji nad określeniem zaleceń dla poszczególnych krajów związanych z jednolitym rynkiem, ale apeluje o bardziej zdecydowane wysiłki na rzecz prowadzenia i koordynowania polityki UE i polityki krajowej, nie porzucając jednocześnie reform strukturalnych, z myślą o wspomoczeniu umacniania jednolitego rynku w celu pokonywania przeszkód w jego działaniu i wykorzystywaniu jego potencjału do tworzenia inteligentnego, stabilnego i sprzyjającego włączeniu wzrostu i miejsc pracy szczególnie dla młodych ludzi; podkreśla w związku z tym konieczność utrzymania rozmachu priorytetów polityki jednolitego rynku wyznaczonych w obszarze usług, sieci i gospodarki cyfrowej; podkreśla, że w ocenie wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów należy również zbadać, w jaki sposób główne zainteresowane strony korzystają z jednolitego rynku;
5. apeluje o energiczniejsze działania propagujące narzędzia jednolitego rynku dostępne dla przedsiębiorstw i obywateli, w tym punkty kompleksowej obsługi, tak aby byli oni lepiej poinformowani o istniejących możliwościach generowania wzrostu i zatrudnienia na jednolitym rynku;
6. podkreśla potencjał przemysłu wytwórczego na jednolitym rynku; w związku z tym akcentuje znaczenie, jakie ma ograniczenie barier stojących przed produkcją, dystrybucją i nabywaniem wyrobów przemysłowych w wytwórstwie;
7. popiera prace Komisji w zakresie zawodów regulowanych, ale uważa, że konieczne jest nasilenie działań przeciwko ograniczeniom nakładanym na szczeblu krajowym, zwłaszcza tym, które wpływają na dostęp do zawodów regulowanych, aby wspierać zatrudnienie, wzrost i mobilność wykwalifikowanych pracowników na jednolitym rynku; apeluje również o uważniejsze monitorowanie barier na jednolitym rynku towarów;
8. uważa, że proces europejskiego semestru powinien obejmować wszystkich oraz że priorytety polityczne muszą być także omawiane poza sferami rządowymi, aby budować poczucie odpowiedzialności na szczeblu krajowym i skutecznie wdrażać zarówno zarządzanie gospodarcze, jak i zarządzanie jednolitym rynkiem; uznaje, że dialog z parlamentami narodowymi i społeczeństwem obywatelskim odgrywa zasadniczą rolę w przywracaniu zaufania do jednolitego rynku; w związku z tym apeluje o wsparcie Komisji w pomocy państwom członkowskim we wdrażaniu złożonych przepisów w zakresie jednolitego rynku;
9. jest przekonany, że w procesie europejskiego semestru potrzebna jest bardziej otwarta i skuteczniejsza koordynacja polityczna, zwłaszcza w wyniku większego zaangażowania parlamentów narodowych, silniejszego i wcześniejszego udziału partnerów społecznych oraz dzięki zwiększeniu uprawnień Parlamentu Europejskiego;

10. dostrzega, że jednolity rynek jest jednym z najważniejszych elementów projektu europejskiego, który przynosi korzyści zarówno obywatelom, jak i przedsiębiorstwom, przypomina, że jednolity rynek nadal jest bardzo rozdrobniony, a wysoki potencjał wzrostu, innowacji i zatrudnienia pozostaje w dużej mierze niewykorzystany; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wypełniły swoje zobowiązania i zagwarantowały ponowne ujęcie realizacji jednolitego rynku wśród najważniejszych priorytetów Unii;
11. podkreśla – uwzględniając odmienne etapy rozwoju i priorytety państw członkowskich – że gospodarki europejskie muszą działać, czerpiąc pełnię korzyści ze swojej współzależności w ramach jednolitego rynku; uważa, że szczególny nacisk należy położyć zarówno na przemysł, jak i usługi, aby wspierać uczciwą konwergencję między systemami produkcji i pozytywny wpływ na cały jednolity rynek;
12. uważa, że odpowiedni zastrzyk środków i skuteczne wykorzystanie funduszy publicznych i prywatnych ma fundamentalne znaczenie dla pobudzenia realnej gospodarki i wsparcia ożywienia gospodarczego we wszystkich państwach członkowskich, z myślą o zasobooszczędnej gospodarce; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje program inwestycyjny o wartości 300 mld EUR zaproponowany przez przewodniczącego Komisji Jean-Claude’a Junckera; popiera zalecenie Komisji, aby priorytetowo potraktować inwestycje publiczne w infrastrukturę, badania, innowacje i kapitał ludzki; podkreśla konieczność zwiększenia dostępu do finansowania i wskazuje, że poważne różnice w dostępie do kredytów jeszcze bardziej nasilają tendencje do pogłębiania wewnętrznych rozbieżności; uważa ponadto, że inwestycje te powinny służyć inicjowaniu spójnej i zintegrowanej polityki przemysłowej i powinien im towarzyszyć szczególny nacisk na zatrudnienie, zwłaszcza dla młodych osób;
13. nalega na Komisję, aby podjęła dodatkowe środki w celu poprawy dostępu MŚP do finansowania, w tym podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą w otoczeniu cyfrowym, a także aby zadbała o poprawę otoczenia biznesowego, uproszczenie procedur i ograniczenie obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw na jednolitym rynku;
14. uznaje łatwiejszy dostęp MŚP do finansowania za priorytet i apeluje o pełną realizację Programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) (2014–2020);
15. za niezbędną uznaje reindustrializację Europy w oparciu o strategiczne sektory; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby opracowały w trybie pilnym wspólną strategię na rzecz wzmocnienia przemysłu europejskiego w celu zwiększenia uczciwej konkurencji i tworzenia miejsc pracy dobrej jakości;
16. podziela obawy Komisji co do rosnącej liczby międzynarodowych firm, które wykorzystują biznesowe strategie podatkowe, aby zmniejszyć swe łączne obciążenia podatkowe lub się od nich uchylać, do czego wykorzystują rozbieżności między systemami podatkowymi; podkreśla, że konieczna jest sprawniejsza i solidniejsza koordynacja podatkowa w celu ujednoczenia warunków i zapobiegania nieuczciwej konkurencji oraz szkodliwym zakłóceniom na jednolitym rynku;
17. uważa, że istnieje potrzeba stworzenia – na podstawie szczegółowej analizy – ogólnounijnego systemu informacji podatkowej, który nie służyłby harmonizacji

zróznicowanych krajowych struktur podatkowych, lecz ułatwiałyby w stały i przejrzysty sposób koordynację między nimi poprzez śledzenie obniżek i podwyżek dokonywanych przez państwa członkowskie; zauważa, że dla funkcjonowania takiego systemu dobrą podstawą byłyby ramy europejskiego semestru, ponieważ – wraz z innymi szczególnymi środkami makroekonomicznymi – pomogłyby one w prowadzeniu należytej dokumentacji różnych polityk podatkowych państw członkowskich, uwzględniając przy tym w pełni ogólną prognozę gospodarczą, a także zasadnicze kwestie i przyszłe perspektywy zainteresowanych państw członkowskich oraz wspólne cele europejskie; w świetle powyższego zachęca Komisję i państwa członkowskie do objęcia europejskim semestrem strategii mającej na celu zmniejszenie różnic podatkowych;

18. uważa, że jednolity rynek jest zasadniczą dźwignią wzrostu oraz że dla jego pełnej integracji decydujące znaczenie mają kluczowe sektory wymienione przez Komisję – usługi, usługi finansowe, transport, energetyka i rynek cyfrowy;
19. podkreśla, że kryzys gospodarczy znacznie pogorszył warunki bytowe wielu obywateli Europy i spowodował gwałtowne pogłębienie nierówności i ubóstwa; podkreśla, że dostęp obywateli i przedsiębiorstw do wysokiej jakości, przystępnych i sprawnych usług publicznych ma kluczowe znaczenie dla wspierania wzrostu gospodarczego przy jednoczesnym zagwarantowaniu spójności społecznej i ograniczeniu ubóstwa oraz zapewnieniu większej elastyczności gospodarki i społeczeństwa;
20. nalega na stworzenie prawdziwego wewnętrznego rynku energii zapewniającego sprawiedliwy dostęp do rynku, wysoki poziom ochrony konsumentów i łatwo dostępny rynek, zwłaszcza dla MŚP;
21. podkreśla, że europejski semestr daje znakomitą sposobność do nakłonienia państw członkowskich do intensyfikacji działań na rzecz jednolitego rynku cyfrowego, który oznacza nie tylko większy wzrost i większe zatrudnienie, zwłaszcza w sektorze MŚP i wśród ludzi młodych, ale również zorientowaną na przyszłość nowoczesną UE;
22. uważa, że państwa członkowskie muszą nasilić starania na rzecz modernizacji administracji publicznej przez zakończenie reform przepisów w administracji publicznej oraz zaoferować obywatelom i przedsiębiorstwom szerszy zakres usług cyfrowych lepszej jakości, zredukować koszty i zwiększyć wydajność oraz ułatwić współpracę transgraniczną i wdrożyć ramy interoperacyjności administracji publicznych; podkreśla, że pełne i szybkie wdrożenie przepisów UE dotyczących zamówień publicznych będzie doskonałą okazją, aby zwiększyć innowacje, dostęp MŚP oraz unowocześnić administrację publiczną, zarówno na szczeblu rządowym, jak i lokalnym, dzięki polepszeniu jakości i zwiększeniu wydajności i przejrzystości wydatków i inwestycji publicznych;
23. uważa, że zasadnicze znaczenie ma przewyciężenie obecnego rozdrobnienia przepisów krajowych w zakresie usług cyfrowych oraz stworzenie bardziej innowacyjnego i przejrzystego jednolitego rynku cyfrowego opartego na zdrowej konkurencji, zapewniającego wysoki poziom dostępności i ochrony konsumentów.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	25.9.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 2 0 : 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Sergio Gaetano Cofferati, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Nicola Danti, Pascal Durand, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Maria Grapini, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Marlene Mizzi, Eva Paunova, Jiří Pospíšil, Marcus Pretzell, Robert Rochefort, Virginie Rozière, Andreas Schwab, Olga Sehnalová, Ivan Štefanec, Catherine Stihler, Mylène Troszczynski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Tiziana Beghin, Biljana Borzan, Birgit Collin-Langen, Andrzej Duda, Jussi Halla-aho, Adam Szejnfeld, Marc Tarabella, Ulla Tørnæs, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Theodoros Zagorakis, Marco Zullo
Zastępca(y) (art. 200 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Gabriel Mato, Igor Šoltes

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	13.10.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 20 - : 18 0 : 15
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Elisa Ferreira, Neena Gill, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Othmar Karas, Alain Lamassoure, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Notis Marias, Marisa Matias, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Patrick O'Flynn, Stanisław Ożóg, Dariusz Rosati, Molly Scott Cato, Peter Simon, Renato Soru, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Ernest Urtasun, Marco Valli, Cora van Nieuwenhuizen, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Steven Woolfe, Pablo Zalba Bidegain, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Matt Carthy, Philippe De Backer, Eva Joly, Eva Kaili, Syed Kamall, Jeppe Kofod, Thomas Mann, Siegfried Mureşan, Eva Paunova, Michel Reimon, Maria João Rodrigues, Andreas Schwab, Tibor Szanyi, Nils Torvalds